

Inleiding

Geachte lezer, geïnteresseerd in de herkomst van onze plaatsnamen,

Ter gelegenheid van het 1200-jarig bestaan van Aalst (gem. Zaltbommel), gelegen aan de Afgedamde Maas, in de provincie Gelderland, heb ik een artikel geschreven van zeven pagina's over de herkomst van de naam **Aalst**, eerder **Aleste**.
Dat artikel, document begint op bladzijde 14.

Ik heb dit document ook verstuurd naar de **Geschiedkundige Vereniging**

‘Het Land van Aalst’ in Vlaanderen.

Ik ontving een sympathieke reactie! Men vond het, bij monde van de redactiesecretaris Dirk Van de Perre, een “interessante bijdrage” en “overtuigende bewijsvoering”.

Ik had ook niet anders verwacht! **Mijn ontdekte herkomst vond ik immers al vele jaren geleden bevestigd in *Unsere ältesten Flussnamen* van de wereldberoemde prof. dr. Hans Krahe**, zie p. 38:

“Auch st-Bildungen fehlen nicht, so **Alesta** > **Alst**, 12. Jh.

Alest, r. Nebenfluss der Werse, südöstl. Münster i. W.”

Maar nadat men mijn artikel ter lezing en beoordeling had voorgelegd aan de Vlaamse naamkundige **dr. Luc Van Durme**, volgde voor mij een enorme teleurstelling! De redactiesecretaris van ‘Het Land van Aalst’, **Dirk Van de Perre**, schreef mij:

“Ik ontving inmiddels een oordeel over je tekst van **dr. Van Durme**.

Dat is negatief.”

Over de tekst die daarna volgt **ben ik zéér verontwaardigd!** Ik beschouw de woorden als van **Van Durme** afkomstig.

Ik heb gereageerd met het versturen van twee e-mails, die ik ook heb doorgestuurd naar Van Durme. Maar ik heb geen antwoord ontvangen.

Ik heb besloten al mijn teksten toe te voegen aan mijn document, en deze op mijn website te zetten, **open en eerlijk**.

Inderdaad: “De wetenschap der naamkunde is géén open en eerlijke wereld, maar een middeleeuws gilde!” Een ieder die mijn intensief vergelijkend onderzoek gaat bestuderen vanaf 1993 zal dat bevestigd vinden.

Alle namen van de leden van **het bestuur van ‘Het Land van Aalst’** worden in mijn tekst genoemd. Wie wat heeft laten horen, en wie niet.

De naam van de voorzitter, **Luc Robijns**, heb ik in mijn tekst met nadruk naar voren gebracht, mijn teleurstelling uitend in verband met wat er o.a. van zijn hand te lezen staat in **‘De Gids van Vlaanderen’** over de **herkomst** (ontstaan aan de **Oude Dender-stroom!**) en de **betekenis** van de naam **Aalst**. Waarom heeft hij niet gereageerd op mijn zó duidelijke herkomst van de naam Aalst?

Ook de naam van voormalig bestuurslid van ‘Het Land van Aalst’ komt ter sprake,

n.l. **Herman Van Ister-dael < Ilster-dael, Elster-dael, met grondvorm Aalster-, Alster-dael!**

Mijn eerste mail is in deze tekst opgenomen, zoals ik die heb verzonden aan het bestuur van ‘Het land van Aalst’, en vele naamkundigen in Nederland en Vlaanderen. Mijn tweede mail heb ik aangepast.

Magda Devos schreef mij: “Het is een goed idee van de redactiesecretaris van *Het Land van Aalst* om uw theorie voor te leggen aan **Luc Van Durme**, die erg beslagen is in de Voorgermaanse toponymie, veel meer dan ondergetekende.” (Mijn ontdekte herkomst van de naam Aalst is niet de uitkomst van een ‘theorie’.)

Wat heeft Van Durme bewogen?

Mijn **20** jaar geleden ontdekte herkomst van de naam **Aalst**, **868 Alosta**, is precies dezelfde als die gegeven door **prominente naamkundigen over de grens!** Zie naamkundig werk op internet, b.v. van **prof. Udolph**.

Alesta of **Alestra**,..... **8** rivieren over de grens, hetzelfde grote oude taalgebied van vóór onze jaartelling, is een **Oud-Europese riviernaam!**

De herkomst is **Ale** “mit **st**-Bildung”, eerder **Ala** of **Alo**, resulterend in namen als **Alasta** of **Alosta** (Aalst in Vlaanderen), waarna **Alest**, **Aalst** of **Alst**, **Alster**, nogmaals, **8 namen van rivieren**, maar ook van vele plaatsen!

Rivieren **Alster** of **Elster** zijn in de middeleeuwse bronnen **Ale-stra**, **Elle-stra** en **Ele-stra**. (Zie het *Geschichliches Ortslexikon Deutschlands* van Gerhard Köbler.)

Er zijn **3 rivieren Alster** of **Elster**, zijrivieren van de **Elbe**, bij elkaar een **stroom** van **500 km**, allen met oude vermelding of grondvorm **Alestra**.

Het zijn de **Weisse Elster** (257 km), met oude namen **Alestra**, **Alstra** “und im Ablaut damit” **Elle-stra**, **Ele-stra** (zie al die namen bij Gerhard Köbler);

de **Schwarze Elster** (179 km), met oude naam **Alstera**, “mit Grundform **Alistra**, **alteuropäisch**” (zie naamkundig werk in Duitsland);

en de **Alster** in en bij Hamburg (56 km), met oude naam **Alstra** (zie G. Köbler).
“**Ele-stra**, **Fluss Alster** in Hamburg” (zie internet).
“**Alstre-werdere**, 12. Jh., (Werder) an der **Alster**” (zie *Ortslexikon* v. K.).

Verder zijn er nog **2 rivieren Alster**, zijrivieren van de **Weser**, via Diemel (7,2 km) en van de **Main**, via Itz (19 km) (zie mijn kaartje).

En dan is er ook nog **1 rivier Alster** in Zweden. En “**Alsterbach** ist ein Zufluss der Warme im Bereich der Stadt Liebenau” (zie internet).

Aalst in Vlaanderen, eerder **Alosta** en vele malen **Alost**, is in de bronnen ook drie maal **Alst** (zie Gysseling), genoemd naar de **Dender-stroom!**
Alster-bach, Zufluss der Warme, is immers ‘**beek** van **Alste**.

Er zijn **2 rivieren Alst**, waarvan één behandeld door **Hans Krahe**, “auch *st*-Bildungen fehlen nicht”, 12e eeuw **Alest** < **Alesta**, zijrivier van de Ems, via Werse, en een zijrivier van de Vechte, via Steinfurter Aa, eerder **Alest**, **Alisti**. (zie Köbler).

Nogmaals, in totaal **8** rivieren **Álesta!**

Alle **Alteuropäische Gewässernamen** komen ook voor als **plaatsnamen**, met meerdere afleidingen, waaronder **Ale-sta** of **Alo-sta**, de afleiding “mit **St-Bildung**”.

Aalst in Gelderland, eerder **Ala-sta**, en
Aalst in Vlaanderen, eerder **Alo-sta**,
zijn genoemd naar de **Maas-stroom** en de **Dender-stroom**.

Wie zou **dàt** nog kunnen ondergraven? **Wáárom** is het oordeel van

Van Durme **negatief?**

Er zijn rivieren **Alst, Alster, Elster**, èn **Ilster**
(herkomst van **Hendrik Van Ister-dael!**), dus nu al **9** in getal,
met oude vermelding, of **grondvorm** (zie naamkundig werk), **Alestra**.

Ilster

Immers, de **Ilster** (5 km weliswaar) is ook een **rivier**, een zijstroom
van de **Aller**, via **Örtze**, “im Ablaut damit” **Eller, Eler, Iller**, zie
Krahe, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 37. **Ilster** is er ook een plaats (zie kaartje).

Men moet deze oude riviernaam aanduiden met, zoals **Krahe** dat doet bij andere afleidingen: **Ale-stre, Al-stere** “im Ablaut” **El-stere, Il-stere**, een riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling.

Alster en **Elster** zijn in de bronnen **Ale-stra** en **Elle-stra, Ele-stra** (zie het *Ortslexikon*). Daar hoort ook **Ille-stra** bij.

Er is **Ale-ste** “im Ablaut damit” **Elle-ste, Ele-ste, Ille-ste**. Bij **Krahe** is hetzelfde te zien, maar dan “mit **r**-Bildung”, i.p.v. “mit **st**-Bildung”:

Ale-re “im Ablaut damit” **Elle-re, Ele-re, Ille-re**. Zie *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 37, bij “Eine **r**-Bildung zeigt **Alara**”, enz..

Mijn intensief vergelijkend onderzoek toont aan dat alle rivieren, stromen, in een ver verleden werden beschouwd als

Ala, en daarvan afgeleid, “im Ablaut dazu”, **Ella, Ela, Yla, Ila**, met vele afleidingen, te zien in het werk van **Krahe**, waaronder “Auch **st**-Bildungen fehlen nicht”: **Ala-sta** en **Ella-sta, Ela-sta**, **Yla-sta, Ila-sta**,

waarna **Aelste, Alste** en **Elste, Eelste**, **Ylste, Ilste**,

waarna **Aaste, Aste** en **Este, Eeste**, **Eiste, Iste**, vanwege *vlugge* en *vluchtige* aanduiding in de loop der vele eeuwen, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen! Het te zien in de bronnen, maar meer nog in de gedetailleerde atlas. Zie de vele getekende kaartjes waaruit dat BLIJKT.

De rivier de **Este** (62 km lang), Niederdeutsch **Eest**, ook een zijrivier van de **Elbe**, stromend in Nieder-Sachsen en Hamburg, was in oorsprong

Elste en **Eelste, Eelst**, met grondvorm

Aelste, Aelst, met ultieme herkomst **Ella-sta, Ela-sta**, met grondvorm **Ala-sta**, òf **Alo-sta, Aalst**, hier de **Dender-stroom**.

Naamkundigen beseffen niet dat uit vele namen de **L** zó gemakkelijk is weggeval-
len! Wanneer dringt dat **eindelijk** door tot naamkundigen?

Naamkundigen verklaren alle namen, alsof ze zuiver zijn overgeleverd in de middel-
eeuwse bronnen, de **PRAKTIJK** van de wetenschap der plaatsnaamkunde.

Het vele **Aste** was in oorsprong **Alste**, GEZIEN in de gedetailleerde atlas, en een paar jaren geleden bevestigd **GEZIEN** in de middeleeuwse bronnen!

Dat geschiedde ook met **Aelste > Aeste**, of met **Elste > Este**, of met **Eelste > Eeste**, of met **Eilste > Eiste**, of met **Ilste > Iste**. (Zie dit schrijven, mijn onderzoeken, mijn vele getekende kaartjes uit de gedetailleerde atlas.)

Dirk Van de Perre schreef mij: “Ik ontvang inmiddels een oordeel over je tekst van **dr. Van Durme. Dat is negatief.**”

Waarom is dat negatief?! Ieder normaal denkend mens kan toch begrijpen
..... *alleen mijn inleiding al lezend*,
dat **Aleste** een riviernaam is? **Waarom Van Durme niet?!**

Aalst is genoemd naar de Oude Dender-stroom!

Hoe is het mogelijk dat **Van Durme BLIJFT** denken dat **Alesta** mogelijk ‘plaats waar alsem groeit’, ‘heiligdom’, ‘woonplaats’ of ‘boerderij’ betekent. **Alesta** of **Alestra** is zó duidelijk een **riviernaam**!

Hoe **kùnnen 9 rivieren Alesta** ‘wild alsemkruid’, ‘heiligdom’, ‘boerderij’ of ‘woonplaats’ betekenen?

Hoe **kàn een stroom**, alle rivieren **Alesta** tesamen,
700 km, een lengte vormend van ca. **700 km**, ‘wild alsemkruid’, ‘heiligdom’, woonplaats’ of ‘boerderij’ betekenen?

In *De Vlaamse Gemeentenamen* hebben **Magda Devos** en **Paul Kempeneers** de plaatsnamen in **Oost-Vlaanderen** verklaard, waaronder ook **Aalst**. Zij hebben hun kopij, voorgelegd aan **Luc Van Durme** (zie blz. 14 van dat boek).

Bij **Aalst** staat: **Aalst** is mogelijk gevormd uit de plantnaam ***aloks** ‘wild alsemkruid’ (Middelnederlands **alsene**), uit middeleeuws Latijn **aloxinum** (GN), en het verzamelsuffix **-t**, dus ‘plaats waar alsem groeit’. Vergelijk Alseberg. Gysseling vermoedt echter dat **Aalst** teruggaat op Germaans ***alhusta**, een germanisering van de Voorgermaanse nederzettingnaam ***alkustom**, die afgeleid is van ***alkus** ‘heiligdom’, met het nederzettingssuffix **-iom**. In het Germaans evolueerde de betekenis tot boerderij’ (TW, Gy1978, VD2003). (md, pk).

Wáárom vergelijken naamkundigen **Alosta**
(Aalst in Vlaanderen) en **Alasta** (Aalst in Gelderland) **NIET** met
ca. **700 km stromen Alesta** in hetzelfde oude taalgebied?

Zullen **Magda Devos** en **Paul Kempeneers** nog achter hun verklaringen staan,
nu zij weten dat **Alesta** over de grens een aanduiding is voor **rivieren**,
en **vele collega’s** **aldaar** die naam beschouwen als **alteuropaisch**,
in navolging ook van **prof. dr. Hans Krahe**,
zijn boek ***Unsere ältesten Flussnamen?***

Mijn al **20** jaar geleden ontdekte herkomst van de naam **Aalst**, die ik later bevestigd vond in het werk van **Krahe**, is pas wáár voor **Dirk Van de Perre**, secretaris van
‘**Het Land van Aalst**’, als **Van Durme** daar zijn fiat aan geeft!

Is het wijd verbreide **Aste**, **Ast**, **Asten**, **Astene**, **Asten-** in vele landen dát wat naamkundigen verklaren?!

Zij schrijven: “De betekenis is onzeker. Men denkt aan germ. **astana*, dat verband zou houden met zndl. *ast* ‘vuurhaard, droogoven’. Kiliaan verklaart *ast* in de 16^e eeuw als ‘oven van een smidse’ en men heeft erop gewezen dat in Asten tot in recente tijd ijzeroer is gevonden. Anderen gaan uit van germ. **astan* ‘tak’, een *n*-afleiding van **asta* ‘tak’ (vergelijk du. *Ast*), een woord dat men wil terugvinden in **Asthide* (de 9^e-eeuwse naam van Essen). *Asthide* is waarschijnlijk gevormd uit **astan* en het suffix **-ipi*, en onze naam zou op eendere wijze gevormd kunnen zijn uit **astan* en het verzamelsuffix **-ahi* > **-e* (vergelijk ohd **boumahi* ‘plaats waar bomen staan’). Mogelijke betekenis: plaats waar takken staan. Een opslagplaats van hout?”

Voorgaande tekst staat in *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie* van **Gerald van Berkel** en **Kees Samplonius**.

Gerald van Berkel reageerde in 1994 op één van mijn eerdere onderzoeken (niet op mijn website; ik ben gegroeid in mijn onderzoek!):

“Interessant is wat u zegt over de L, die vaak is weggefallen.

U zou hier een L-emphaticum ontdekt hebben. Naamkundigen beginnen naar uw mening te snel met verklaren. Ik kan dat onderschrijven. Vaak is immers een verklaring naar de huidige stand van onderzoek (nog) onmogelijk. Ook het Plaatsnamenboek, dat overigens populair bedoeld is, is niet vrij van uw beschuldiging. In een volgende druk hoop ik een en ander te kunnen corrigeren. In zoverre hebt u mij op tekortkomingen gewezen.”

Het *Plaatsnamenboek* heet nu *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*.

Is de bovenstaande verklaring van **Asten** “populair bedoeld”?

Een correctie heeft nooit plaats gevonden. **De oorzaak daarvan is wat hierna volgt:**

Ik was enorm blij met de reactie van **Gerald van Berkel** (zoals ik dat onlangs ook was met de eerste reactie van **Dirk Van de Perre**, die mijn herkomst van **Aalst** omschreef als “een interessante bijdrage” en “een overtuigende bewijsvoering”).

De domper op de feestvreugde volgde **twee weken** na de reactie van **Van Berkel**. Ik ontving een briefje met daarin de reactie van **prof. dr. D.P. Blok**:

“Geachte heer Kloens, U schrijft me, dat er bij U onbegrip en teleurstelling heerst omdat ik niet op Uw werk reageer.

U moet dat echter zien als een vorm van menslievendheid. Ik wil Uw genoegen in Uw spelletjes niet ondergraven. Hoogachtend, prof. dr. D.P. Blok.”

Ik was indertijd zeer teleurgesteld in **prof. Blok** (zoals ik dat onlangs ook was in **Dirk Van de Perre, een week** na zijn eerste mail: “Ik ontving inmiddels een oordeel van **dr. Van Durme. Dat is negatief**”).

Al weer gedurende 20 jaar was en is er de feestvreugde, de fascinatie, middels een intensieve vergelijkende methode in hetzelfde grote oude taalgebied, vele herkomsten van plaatsnamen te ontdekken uit een ver verleden, een onderzoek, waarin ik terecht was gekomen, op zoek naar iets anders.

Ik schreef zojuist: Is het **wijd verbreide Aste, Ast, Asten, Astene, Asten-** in vele landen dát wat naamkundigen verklaren?! Ik citeerde daarna een verklaring van Aste uit *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*.

Als men al het Aste gaat verzamelen, en dat heb ik jaren geleden gedaan, in meerdere landen, dan is voorgaande tekst uit *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie* wel **taalkunde, naamkunde,, maar niet wáár!**

De herkomst is **Alste**, géén uitkomst van taalkunde, naamkunde of wetenschap, **maar van intensief vergelijkend onderzoek**.

Ik heb gekeken naar al het Aste in de gedetailleerde atlas, in hetzelfde grote oude taalgebied, naar de lokaliseringen aan stromen, en wat er aan die stromen nog meer te zien is. Ik heb GEZIEN dat uit Aste de L is weggefallen, dus VERMINKT is overgeleverd. Dat te beschrijven vereist vele zinnen, eigen aan een vergelijkende methode.

Daarom ben ik ook alles gaan tekenen. Zie mijn ‘Getekend Onderzoek’. (Zie ook mijn ‘Nieuwe Onderzoek’, ‘Een reactie, en nog veel meer’ en ‘VERMINKT overgeleverd in de middeleeuwse bronnen’, op mijn website van schilderijen www.kloens.com.)

Een ieder, geïnteresseerd in de herkomst van plaatsnamen, die zonder vooroordeel mijn onderzoek gaat bestuderen, **duch zich niet laat beïnvloeden door de beledigende en arrogante reacties van prof. Blok en prof. Rentenaar in een eerder stadium van mijn onderzoek, zal dat beamen!**

Zie Gysseling (zonder de lokaliseringen aan stromen te noemen):

Aalst aan Dender-stroom in Vlaanderen is in de bronnen ook **Alst** (3).

Aalst aan Demer-stroom in Belg. Limburg is in de bronnen ook **Alste** (1).

Aalst-St-Pieters aan Schelde-stroom in **Gent** is in de bronnen ook **Alste** (2).

Op mijn getekend kaartje uit de gedetailleerde atlas is TE ZIEN dat **Asten-beck** de afgesleten vorm is van **Alsten-beck**, ‘beek van **Alste**’. Nogmaals, dat alles te beschrijven vraagt te veel woorden. Niemand heeft dan ook mijn vroegere onderzoeken gelezen (niet op mijn website). Daarom ben ik alles gaan tekenen.

In deze tijd wordt alles openbaar op het internet. Een voor mij gunstig gevolg daarvan is het gegeven **dat vele door mij gevonden herkomsten worden bevestigd!**

Zo las ik enkele jaren geleden dat **Aste-rod**

bij Neukirchen in 1239 **Alsten-rod**

was (zie de website Asterode - Geschichte des Dorfes), dat is ‘rooiing aan **Alste**’, hier de **Schwalm-stroom** in Hessen.

Aste is maar één van de zeer vele namen waaruit de **L** is weggevallen, **ONBEKEND** in naamkundige kringen.

En onlangs vond ik de **Alsten-fjorden**

op het eiland **Alsta** voor de kust van **Noorwegen**.

Het eiland wordt ook aangeduid met **Alsten**.

Wat is dan de herkomst van de **Asta-fjorden** op
een ander **Noors eiland**, n.l. **Andorja**?

De **Alsten-fjorden** liggen aan de zuid- en westkust van het eiland **Alsten** of **Alsta**.
Alsta-haug ligt aan de noordkant, alwaar ook de **Alter-fjorden**
en de **Alsta-haug-fjorden**.

Alter is een **Oud-Europese rivier- of waternaam**, afgeleid van **Alte**,
alteuropaïsch (zie naamkundig werk over de grens, zie hierna).

Aan de kust van Noorwegen ligt ook de **Alta-fjord**, genoemd naar de plaats **Alta**,
waar de **rivier** de **Alta** uitmondt in de **Alta-fjord** (zie internet).

De grondvorm van het **eiland** **Alsta** is **Alasta**

of **Alost**, op precies **hetzelfde** neerkomend als

Alost, ⁸⁶⁸, oude naam van **Aalst**, ^{1088, 1144,}
¹¹⁶³ **Alst**, eerder **Alste**, **Alsta**. “**Aalst** is ontstaan op het eiland
“**Chipka**”, een **eiland** in de **Dender**.”

Op internet lees ik bij **Alteuropäische Gewässernamen**, onder het kopje **Erläuterungen** de namen **Al(i)a**, **Al(a)va**, **Alma**, **Alna**, **Alara**,

Alant(i)a, **Alsa**, ook de namen **Alesta** en **Alte**.

In mijn onderzoeken zijn al deze namen veelvuldig te vinden, ook in mijn eerste onderzoeken, toen ik nog niets wist van alteuropäische Gewässernamen. Ik schreef toen veelvuldig: **Alte** betekent niet altijd ‘oud’. **Alte** is ontstaan uit **Ale-te**, **Alle-te**. Na van Krahe gehoord te hebben schreef ik in mijn nieuwe werkstukken: afl. “mit **t**-Bildung”.

Elders op internet lees ik daarbij ook nog **Ala**, **Alona**, **Alle**, **Ahle**,

Alst en ook weer **Alesta**, **alteuropäisch**!

Het is alsof ik in mijn eigen onderzoek zit te kijken, al die voor mij zo bekende rivier- en plaatsnamen! Mijn onderzoek laat zien: **Alteuropäische Flussnamen**, te zien in naamkundig werk, **is het topje van een ijsberg**. Men beseft niet dat vele namen **VERMINKT** zijn overgeleverd!

Alo-na is de afleiding “mit **n**-Suffix”, zoals **Alo-sta**,

868, nu **Aalst**, aan de **Dender-stroom** in Oost-Vlaanderen, de afleiding “mit **st**-Bildung” is. **Zie Krahe: “Auch St-Bildungen fehlen nicht.”**

De Noorse fjorden **Aldra** en **Alden** zijn volgens mij ook **Oud-Europees**. Het wemelt in mijn onderzoeken van voorgaande namen! Zo was **Al-dra** eertijds ook **Ala-dra**, dat bij **Ael-dra**, gevolgd door **Aeldra-na**, is overgeleverd als **Adra-na**, oude naam van de rivier de **Eder**, die eigenlijk **Eelder**, **Ele-der** zou moeten heten, met grondvorm **Aelder**, **Ale-der**, naar de herkomst. Zie mijn onderzoeken.

Luc Van Durme heeft mijn document over de herkomst van de naam **Aalst** gelezen. Daar ga ik vanuit. Maar het enige wat ik daarover van hem te weten ben gekomen is de eerste zin in de e-mail van **Dirk Van de Perre**: “Ik ontving inmiddels een oordeel over je tekst van dr. Van Durme. **Dat is negatief.**”

Maar de zinnen die daarna volgen, zullen, zo vermoed ik, van **Van Durme** afkomstig zijn.

Ik zal in deze inleiding nu dan toch maar de gehele voor mij zo teleurstellende tekst weergeven (al zal de lezer nog niet de tekst van mijn document, **Aalst, 1200 jaar**, hebben gelezen).

Dirk Van de Perre schreef: “Ik ontving inmiddels een oordeel **over je tekst** van **dr. Van Durme. Dat is negatief.** Ik hecht in deze materie meer belang aan zijn oordeel dan aan het mijne, omdat hij in deze materie een grote deskundigheid bezit, terwijl ik in deze materie een leek ben. Hoewel ik van oordeel ben dat **tegenspraak in de wetenschap** heilzaam is en ik daarom aan **afwijkende stellingen** graag ook ruimte wil geven, **ligt de aard van uw bewijsvoering zover buiten de paden van de toponymie**, dat een eventuele discussie slechts een **dovemansgesprek kan zijn**, waartoe uiteraard ons tijdschrift niet dient. Slotconclusie: eventuele publicatie in het historisch tijdschrift ‘Het Land van Aalst’ wordt niet voorzien.”

Ik heb helemaal niet om een publicatie gevraagd!

Mijn gedachte was: Zij zullen in **Oost-Vlaanderen**, in ‘Het Land van Aalst’ ook wel geïnteresseerd zijn in mijn ontdekte herkomst (later bevestigd bevonden in het werk van **Krahe**) van hun plaatsnaam **Aalst**, eerder **Aleste**, over de grens

een naam van **rivieren ... en plaatsen, dáár aangeduid met alteuropaïsch!**

Een normale reactie van **Van Durme** zou zijn geweest: **Wat interessant!**

Ik hoop dat de lezer nu **met interesse**, en **zonder vooroordeel**, mijn document over de herkomst van de naam Aalst aan de Maas in Nederland gaat lezen, bestuderen. Ik heb in deze inleiding al vooruit gelopen op wat nog volgen gaat na het document. Maar alles staat toch weer in een ander verduidelijkend verband, met nog vele interessante uitkomsten van vergelijkend onderzoek, **waaruit BLIJKT dat**

Aalst is genoemd naar de Oud-Europese riviernaam

Alo-sta, hier de **Dender-stroom**.

De herkomst van de naam **Aalst**,

naar aanleiding van **Aalst 1200 jaar**, en de **Dag van Aalst**, 17 mei 2014.

Ik ben in 1993 als bij toeval in een intensief vergelijkend onderzoek van bepaalde plaatsnamen terecht gekomen. Ik heb die namen, met de oude vermeldingen, intensief vergeleken met precies dezelfde namen over de grens, hetzelfde grote oude taalgebied. Ik heb de lokaliseringen aan stromen opgezocht, en wat daar in de zeer gedetailleerde atlas nog meer te zien is. Ik heb daarmee een kennis verworven, die naamkundigen niet bezitten. Ik heb van vele oude plaatsnamen de oorsprong gevonden. Zij blijken te zijn genoemd naar een riviernaam, stammend uit het tweede millennium v. Chr., door naamkundigen als prof. dr. W.F.H. Nicolaisen aangeduid als **pre-Keltisch**, zijn studie *Die alteuropäischen Gewässernamen der britischen Hauptinsel. Beiträge zur Namenforschung* 8 (1957) p. 209-268. (Hij is afgestudeerd bij Krahe. Zie hierna.)

Zo heb ik ook de herkomst van **Aalst** ontdekt, maar ook van het nabije **Aalburg**, **Alem**, **Eethen**, **Hedel**, **Andel**, **Ammerzoden**, **Neder-Hemert**, enz.

De oude namen van deze plaatsen zijn, met uitzondering van Aalst, Aalburg en Alem, verminkt overgeleverd in de geschreven bronnen. De L is weggefallen (uit Eethen, Ammers-ooien en Neder-Hemert) of een klankomwisseling heeft plaatsgevonden (bij Hedel en Andel). Al deze plaatsen hebben dezelfde herkomst, genoemd naar de Maas.

Aalst (gem. Zaltbommel) gaat het verst terug in de tijd!

Volgens een akte schonk Baldericus in **814** enige stukken grond uit **Halosta** aan het Benedictijner klooster Laurisheim bij Mainz. Aalst (gem. Zaltbommel, 850 Boma-la) was in de 10^e eeuw **Alisti** en **Aloste**, en in de elfde eeuw **Alaste** en **Aelste**.

In het *Geschichtliches Ortslexikon Deutschlands* van Gerhard Köbler staat: “Aalst, 10. Jahrhundert, in der Provinz Gelderland, Bommelerwaard, Alisti, Aloste, Alaste, Halosta (um 814/815), Aelste, **Eleste**, **Elste**.” Ik kom hierna terug op Eleste, Elste.

Naamkundigen schrijven bij **Aalst**: “Moeilijk te verklaren, vermoedelijk germaans **alhist*- ‘woonplaats’, ‘heidens heiligdom’, of *els*, met betekenis ‘een groep elzen’.

Van alle plaatsen èn **rivieren** (!) Aalst heeft Aalst (Zaltbommel) de oudste papieren!

Ale-ste, **Ael-ste** is nederzetting aan, van **Ale**, hier de Maas-stroom.

Ik heb ontdekt dat alle *stromen* vóór onze jaartelling beschouwd werden als Ale, in de vroeg-middeleeuwse bronnen gespeld als **Alo**, **Ala**, **Ali**, of **Halo**, **Hala**, **Hali**, met meerdere afleidingen. Eén zo’n afleiding is met **-st**, zoals in **Ale-ste**, **Ael-ste**.

Alle oude namen van Aalst dienen dan ook gelezen te worden als Halo-sta, Ali-sti, Alo-ste en Ala-ste, de oude schrijfwijze voor Hale-ste, Ale-ste. Men moet bij de namen de klemtoon op de eerste lettergreep leggen. De oudste naam Halosta spreekt men dan ook uit als Há-lo-sta, dat is Há-le-ste, Háál-ste, Haalst.

Alisti aan de Afgedamde Maas en 2 rivieren **Alisti**, in Duitsland.

Na enige jaren van vergelijkend onderzoek in hetzelfde grote oude taalgebied ben ik ook uitgekomen bij de beroemde Duitse geleerde **prof. dr. Hans Krahe** (1898-1965).

In zijn boek *Unsere ältesten Flussnamen* (1964), vond ik, tot mijn niet geringe verbazing, al mijn gevonden uitkomsten bevestigd, mèt al mijn gevonden afleidingen! Maar ik zag ook dat Krahe niet heeft beseft, dat uit vele namen de L is weggefallen, dat vele namen een klankomwisseling hebben ondergaan.

Maar ik was buitengewoon verrast mijn ontdekte herkomst van **Aalst** te zien staan!

Krahe behandelt in zijn boek alle afleidingen van **Ala**, door hem “**die Ala-Reihe**” genoemd, ook door hem beschouwd als een zeer oude rivier- of waternaam. Hij duidt boven genoemde afleiding, achtervoegsel aan met: “mit *st*-Bildung”. Na enige afleidingen behandelt te hebben vervolgt hij met de woorden: “Auch *st*-Bildungen fehlen nicht”, en noemt dan de Alst, zijrivier van de Ems, via Werse, bij Münster in Westfalen, ontstaan uit de oudere vorm Alesta, in de 12e eeuw aangeduid met Alest. In het *Ortslexikon* van Gerhard Köbler wordt de nederzetting Alst aan deze rivier vermeld, in de 12^e eeuw **Alisti** en Alest. Köbler noemt nòg een rivier Alst, tussen Horstmar en Steinfurt, een zijstroom van de Vechte-stroom de Steinfurter Aa, 9e eeuw **Alisti** en daarna Alst. (De Vechte heet in Nederland de Overijsselse Vecht.)

Aalst aan de Afgedamde Maas, 814 **Halosta**, 10e eeuw **Alisti**, is één van *Unsere ältesten Flussnamen*!

Kan een **rivier** ‘woonplaats’, ‘heidens heiligdom’ of ‘groep met elzen’ betekenen? De Alster is een zijrivier van de Elbe, door Hamburg, 11e eeuw Alstra, op hetzelfde neerkomend als Aelstra, Aelster. De Alster is ook een zijrivier van de Main, via Itz. (Veel Alste werd tot Aste, Ast. Aelste-ne, Alste-ne werd tot Aeste-ne, Aste-ne.)

Vele namen met Ale- zijn geworden tot Al-. Dat is te zien bij Aalst (gem. Waalre), aan de Maas-stroom de Tongelreep bij Eindhoven, 1281 Alst, 1306 Haelst, 1458

Aelst. Aalst in Vlaanderen (80.000 inw.), Frans Alost, was in **868 Alost** (vergelijk **Halosta**), meest Alost, en enkele keren Alst. De nederzetting is ontstaan op een eiland in de Dender, en naar die Schelde-stroom genoemd. Bij Gent ligt Aalst (Sint-Pieters), 995 **Alost** en Alst. Aan een Demer-stroom bij Hasselt in Belgisch Limburg ligt ook Aalst, voorheen **Alost** en Alste. Aan een Canche-stroom in Pas-de-Calais, bij Étaples, ligt Alette, 12e eeuw Alesta, Halesthe, Aleste, Halista en Aleste.

Eethen was in oorsprong **Ael-ti-na** en **Eel-ti-na**.

Alette in Pas-de-Calais is Ale-te, afleiding “mit *t*”, in plaats van “mit *st*-Bildung”. (Ik zou hier ‘met *-t* of *-st* opgebouwd’ kunnen schrijven. Maar ik citeer liever Krahe.)

Aalst aan de Afgedamde Maas was eerder ook **Ele-ste** en **El-ste** (zie eerder).

Prof. dr. Hans Krahe schrijft bij afleidingen van Ale: “und im Ablaut damit” Elle, Ele. Met andere woorden, bij Elle-ste, Ele-ste is er sprake van een klinkerwisseling, “im Ablaut”, die in zeer vele plaatsnamen voorkomt.

Ik wijs hier alvast op het nabije **Andel**, Brabants **Ael**. Op-Andel werd door landlieden aangeduid met Op-**Eel** (Van der Aa, *Aardrijkskundig Woordenboek der Nederlanden*, uit 1850).

Ale, Ele is ook de herkomst van **Eethen** (gem. Aalburg), 850 **Ati-na**, zó duidelijk de afgesleten vorm van **Aelti-na**! Ael-sti was **Ali-sti**. Ael-ti was **Ali-ti**.

De herkomst van Eethen is Ali-ti “und im Ablaut damit” (klinkerwisseling) Eli-ti, dus Ale-te en Ele-te, als bij Aalst, maar dáár Ale-ste en Ele-ste.

“Plaatsnamen zijn in de loop der vele eeuwen meer aan verandering blootgesteld dan de gewone woorden van de taal.” Naamkundigen doen daar onderzoek naar. Maar zij houden daarmee op bij de oudste gevonden plaatsnamen. Die namen gaan zij dan verklaren uit een oude woordvoorraad,..... alsof ze zuiver zijn overgeleverd! Dat is de praktijk van de wetenschap der plaatsnaamkunde! **Zie alle plaatsnamenboeken!** Maar juist in de vroege middeleeuwen zijn de plaatsnamen sterk veranderd, zo toont mijn onderzoek aan. Naamkundigen zijn éénpuntig gericht op verklaren. Zij beseffen niet dat vele **oudste** namen verminkt zijn overgeleverd in de geschreven bronnen!

Ael-ti-na werd in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende **A-ti-na**. **Eel-the-ne** werd tot **E-the-ne**, **Eethen**.

Eethen was in 1305 Ethen en in 1350 ook Ette. Het vele Elte-ne is in de loop der tijd ook geworden tot Ette-ne, gewoon te zien in de gedetailleerde atlas!

Aalst was Ale-ste en Ele-ste, Elle-ste. Eethen was Ale-te en Ele-te, Elle-te. Ale-te en Ele-te, Elle-te zijn over de grens ook geworden tot de klankomwisselingen Atele en Etele, Etele! **En dat is ook gebeurd met het nabije Hedel!**

Bij Eethen (< **Ael-ti-na**) ligt de polder **Aals**-veld, aan de Maas, dat is ‘veld aan **Ale**’. Eethen is ontstaan op een oude Maas-stroomrug, en naar die stroom genoemd.

Eethen zou eigenlijk Eelthen moeten heten, of Elten, naar de herkomst, de grondvorm Aelten, Aelte-ne, Aelti-na > Ati-na. (Elders zijn plaatsen Aelten zuiver overgeleverd, omdat Ale met Ale-te tot in de late middeleeuwen bleef gehandhaafd.)

Hatalle is de klankomwisseling van Hala-te.

Hedel en Aalst hebben dezelfde herkomst, Hala-ta en Hala-sta. (Hala-sta is hetzelfde als Halo-sta, **Halosta**). Hale-te, Ale-te komt op hetzelfde neer als Hale-ste, Ale-ste.

Alleen de afleiding is anders, “mit *t*- en “mit *st*-Bildung”. Hedel was in 815 **Hatalle**.

Hala-ta werd in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende, de klankomwisseling **Hatalla**, **Hatalle**, en als zodanig, dus verminkt, in de vroeg-middeleeuwse bronnen opgetekend, in **815**. Hedel kan in **2015** zijn 1200-jarig bestaan gaan vieren met de oorspronkelijke aanduiding Hala-te!

Hedilla is de klankomwisseling van Heli-da.

Hedel was tussen 800 en 850 **Hedilla**. Op oude kaarten staat Hedel nog vermeld als Heel. Hedel wordt ook nu nog, in de volksmond, uitgesproken als Hèèl, zo lees ik op internet. Ook Van der Aa schrijft in 1850 Hedel of Heel. Naamkundigen denken (zó ten onrechte!) dat Hedel is ontstaan uit Heel, zoals b.v weder tot weer werd, of teder tot teer. Naamkundigen kijken niet over de grens, hetzelfde grote oude taalgebied (ja, een beetje)! Zij beseffen niet eens dat het vele Heel, Eel eerder Hele, Ele was, in de vroege middeleeuwen Heli, Eli.

De afleiding van Heli, **Heli-da**, werd in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende, de klankomwisseling **Hedilla**, en als zodanig, dus verminkt, in de vroeg-middeleeuwse bronnen opgetekend.

Het Hedilla-pad in Hedel zou dus eigenlijk moeten worden veranderd in Helida-pad, dat is ‘pad van Heli, later Hele, en tenslotte Heel’, de Maas-stroom.

Heel aan de Maas bij Roermond wordt aldaar nog steeds uitgesproken als **Hael**.

De afleiding Haele-te, in de vroege middeleeuwen **Hala-te**, werd stroomafwaarts in de loop der tijd tot de klankomwisseling **Hatalle**, 815, oudste naam van Hedel. Heel bij Roermond werd vroeger aangeduid met Hele, en met de afleidingen Hele-the en Hele-de, in de loop der tijd geworden tot Hethele en Hedelee, de oude namen van Heel. Die klankomwisselingen, ook die van Hedel, zijn ook over de grens veelvuldig te zien. Hedel wordt verklaard als misschien **hapuwalja-* ‘strijdwal, legerkamp’, omdat men Hethele bij Roermond ten onrechte etymologisch heeft verbonden met een Germaanse vertaling van het Keltische Catualium op de Peutinger Kaart! Catualium is géén oude naam van Heel! Hethele uit 1144 was immers in oorsprong Hele-the!

Alem en Aalburg: ‘woonplaats en burcht aan Ale, de Maas-stroom’.

Alem, net als Hedel, gem. Maasdriel, ca. 1200 **Ale-heim**, is zó duidelijk ‘woonplaats aan Ale’, de Maas-stroom. Ale is ook Hale, bij Hala-te > Hatalle, nu Hedel. Aalburg, 889 Alburch, net als het nabije Aalst, aan de Afgedamde Maas, spreekt voor zich. Stroomopwaarts ligt **Aalst-voort**, ook **Aals-voort**, aan een kleine Maasstroom. De herkomst is ‘voorde vàn, aan Ale’. Een buurtschap **Aalst** ligt aan een kleine zijstroom van de Neder-Rijn tussen Lienden en Kesteren.

Naamkundigen schrijven bij Alem: “Misschien ‘woonplaats’ met *ale* (< germ.**ala*) ‘geheel, resp. groot’; de betekenis ‘groot’ is echter zeer onzeker.” Alle rivieren waren vroeger Ale, zo toont mijn onderzoek aan. **Het wemelt in Europa van Ale!**

Analo is de klankomwisseling van **Ala-no**, dat is **Ale-ne**.

Andel (gem. Woudrichem), ca. 850 **Analo**, 1212 **Anle**, is volgens naamkundigen *ana* ‘op, hoger gelegen’ *lo* ‘bos’, volkomen in strijd met de latere oude namen **Alle**, in 1259, en **Ael**, in 1573. Om nog maar niet te spreken van **Andel**, **Brabants Ael**! Analo en Anle zijn verminkt overgeleverde namen in de middeleeuwse bronnen. Ik kan dat met vele riviernamen van over de grens, hetzelfde grote oude taalgebied, aantonen. Ala-no is een bestaande oude riviernaam in *Unsere ältesten Flussnamen* van Krahe, Ala “mit *n*-Suffix”. Ala-no werd later in meerdere plaats- en riviernamen tot **Alan** (**pre-Keltisch**), waarna Alen, en uiteindelijk ook tot Ale, Ael. **Anola**-felde, 8^e eeuw, onbekend (*Ortslexikon*), is de klankomwisseling van **Alo-na**-felde. Het zal Alfeld bij Mosbach zijn, 8^e eeuw, **Alon**-felde (*Ortslexikon*). **Ala-na** werd tot **Anala**, te zien in Analen-burch, 12^e eeuw, onbekend (*Ortslexikon*), de klankomwisseling van Ala-nen-burch, vergelijkbaar met Aal-burg aan de Afgedamde Maas.

Ale-ne was eerder Ala-no, Alo-na, Ala-na, geworden tot Ale-ne, Alen, maar eertijds ook tot de klankomwisseling Analo, Anola, Anala. Er staan vele klankomwisselingen in de vroege geschreven bronnen, onbekend in naamkundige kringen!

Ala-no (nu Andel) werd in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, tot de klankomwisseling **Analo**. Villa Analo in Andel zal moeten worden veranderd in Villa Alano, de werkelijke herkomst.

Ik kan ook met oude riviernamen aantonen dat **Anle** uit 1212 de klankomwisseling van **Alne** is, wijd verbreid, volgens prof. Krahe en prof. Nicolaisen **pre-Keltisch**. Alne, samentrekking van Alle-ne, correspondeert met Alle, oude naam van Op-Andel. Maar wat is **Andel**, eerder **Andele**?

Andele is de klankomwisseling van Alne-de.

Andele, eerder Andala, Andili, enz., wijd verbreid, namen van rivieren en plaatsen, is de klankomwisseling van Alne-de, eerder Alna-da, Alni-di, enz.

Den Andel in Groningen, ontstaan nabij de voormalige wijde mond van de Hunze, was in de elfde eeuw Anla-don, in oorsprong Alna-don, geworden tot de klankomwisseling Andalon, Andelen, zoals “beyde die Andelen”, 1545 Op-Andel en Neer-Andel.

De Alm is een Oud-Europese riviernaam, eertijds Ala-ma, Alla-ma.

Andel is ontstaan op de oeverwal van de **Alm**, 1258 **Alme**, maar ligt door veranderingen van de rivierenloop nu aan de Afgedamde Maas. Andel, in oorsprong Ala-no, Ale-ne, Al-ne en Alne-de, komt op hetzelfde neer als Alme, waaraan het is ontstaan. Immers, in *Unsere ältesten Flussnamen* van Krahe zijn Alne en Alme de afleidingen “mit **n**-Suffix” en “mit **m**-Suffix” “aus der Ala-Reihe”.

Ik heb het vele Alme bestudeerd. De herkomst is **Ala-ma** en **Alla-ma**, eertijds ook geworden tot de klankomwisselingen **Amala** en **Ammala**, bij de verkorting **Amla** als vanzelf in uitspraak geworden tot **Ambla**, o.a. ca. 819, de oude naam van het waddeneiland **Ameland**, dat eigenlijk Amel-land, Amala-land zou moeten heten. Ameland kan in 2019 zijn 1200-jarig bestaan gaan vieren, met de herkomst Ala-ma, Alla-ma!

Vele eilanden voor de kusten van Europa hebben Oud-Europese waternamen. **Alsta** voor de kust van Noorwegen, is ontstaan uit Ala-sta, ook een oude naam van **Aalst**. **Ala-ma**, de Alm, correspondeert met **Ala-no** (Ala-na), de nederzetting daaraan, beiden in de loop der eeuwen geworden tot de klankomwisselingen **Amala** en **Analo**. Alleen de afleiding is verschillend, “mit **m**-Suffix” en “mit **n**-Suffix”.

Ammerzoden was in oorsprong Almers-oye en Aelmers-oye.

De Alm was in de Romeinse tijd nog een brede en belangrijke rivier, een Maasarm, die nog tot circa 1100 actief was. De rivier kwam ter hoogte van de huidige Biesbosch samen met de Romeins-Middeleeuwse Maas. De Alm stroomde in die tijd ook door de Bommelerwaard, vóór 1200 verzand.

Ammer-zoden of Amer-zoden in de Bommelerwaard, met Alem en Hedel gem. Maas-driel, eerder **Amel-roy** of **Ammel-royen**, is ontstaan uit **Ale-me**, **Alle-me**, ook hier de Maas-stroom, eertijds geworden tot de klankomwisseling **Amele**, **Ammele**.

Ammerzoden ligt aan de Meersloot, restant van een bedding van de Maas, voorheen ook Ambers-oi, Amers-oyen en Ammers-oye, verklaard als: de waternaam Amer < **Ambarô*, verwant met **ambra* ‘nevel, water, rivier’ met *ooi* ‘aan water gelegen stuk land’. Mijn vergelijkend onderzoek toont aan: Waar Alme is, daar is ook Alme-re òf Amme-re, en ook het werkelijk zeer vele Ame-re (in ons kikkerlandje al tien keer).

Het vele Amme-re, Ame-re was in oorsprong Alme-re, Aelme-re. Het vele Amme-ne, Ame-ne was in oorsprong Alme-ne, Aelme-ne. Het oude Amma-ra werd bij Amra als vanzelf in uitspraak Ambra. Ook Ammers werd vanzelf in uitspraak tot Ambers.

Ammerzoden, eigenlijk Ammers-ooien, was eertijds Almers-ooien, **Alme-res-oyen**.

De A-mer was in oorsprong Ala-ma-ra, Ale-me-re, Ael-me-re.

Ala-ma-ra, gevonden in de bronnen over de grens, is de herkomst van het vele Ame-re, waaronder de Amer, vóór de Sint-Elisabethsvloed in 1421 een zijtak van de Alm. Na de vloed werd het een grote getijdenkreek in de Biesbosch. Door aanslibbingen de eeuwen daarna, kreeg de Amer het verloop dat de rivier nu heeft.

Eme-kerke “op tie Alm” was in oorsprong Eelme-kerke, aan Ele-me.

De Alm werd vóór 1421 ook Eem of Eemde genoemd (Van der Aa). Eemkerk wordt inderdaad vermeld als gelegen “op tie Alm”, 1216 Eme-kerke, na 1421 verlaten. Eme is de afgesloten vorm van Eel-me, eerder Ele-me, met grondvorm Ale-me, of anders gezegd: Ale-me “und im Ablaut damit” (klinkerverandering) Ele-me, “mit *m*-Suffix”.

Emmik-hoven aan de Alm was in oorsprong Elmic-hoven, aan El-me.

De Alm was in oorsprong Ale-me, Alle-me en Elle-me, Ele-me. In *Unsere ältesten Flussnamen* noemt Krahe in één adem, door elkaar, de riviernaam Alme, **Elme**, Ilme, “aus der Ala-Reihe”, “mit *m*-Suffix”. Emmikhoven, 1292 Emmic-hoven, aan de Alm tegenover Almkerk, is de afgesloten vorm van Elmic-hoven, ‘aan Elmi’, met grondvorm Almi, de Alm, waaraan Almi-futhe, 1105, oude naam Alms-voet, verdronken.

Neder-Hemert is ontstaan uit Hele-me, Heel-me, Heelmert.

Hamert is ontstaan uit Hale-me, Hael-me, Haelmert.

Hemmert is ontstaan uit Helle-me, Hel-me, Helmert.

Neder-Hemert (gem. Zaltbommel) ligt ten noorden en ten zuiden van de Afgedamde Maas, 1144 **Hemmerte**, ca. 1151-1155 **Hamerthe**. De nederzetting is genoemd naar Haelme-re (Aelme-re) “im Ablaut damit” Heelme-re (Eelme-re), Helme-re (Elme-re), maar volgens naamkundigen “waarschijnlijk *hamer* ‘steen’ met suffix *-ithja-*.” (Vergelijk Hamer-gate in Zeeuws Vlaanderen, in 1377 tijdens een hevige orkaan verzwolgen.) De ultieme herkomst is Hale-me, Ale-me “im Ablaut” Hele-me, Helle-me, Ele-me, Elle-me, “mit *m*-Suffix”, elders eertijds ook geworden tot de klankomwisselingen Hamele, Amele en Hemele, Hemmele, Emele, Emmele! Uit het vele Hamere, Amere, ook Hemere, Emere en Hemmere, Emmere is de L weggefallen!

Hamert (< Haelmert) heeft eigenlijk dezelfde herkomst als Halosta, Aalst.

Hamert, ontstaan uit Hala-ma, komt op hetzelfde neer als Hala-sta (**Halo-sta**, Aalst). Alleen de afleidingen zijn verschillend, “mit *m*-Suffix” en “mit *st*-Bildung”.

Hamert (< Haelmert) heeft eigenlijk dezelfde herkomst als Hatalle, Hedel.

Hala-ma komt op hetzelfde neer als Hala-ta, beiden geworden tot de klankomwisselingen Hamala, **Hamele**, wijd verbreid, en Hatalla, **Hatalle**, 815, nu **Hedel**. Alleen de afleidingen zijn verschillend, “mit *m*-Suffix” en “mit *t*-Bildung”. De rivier de Hamel (een Weser-stroom) was vroeger Hamala en Hamale. Aan de Hamel ligt Hameln, beroemd van de Rattenvanger van Hamelen. Bij Heesbeen (Heusden) ligt aan de Maas ’t Hamelland.

Hemert en Hedel, dezelfde herkomst: Hele-me en Hele-de, Heli-da

Ook uit **Op-Hemert** (gem. **Neer-IJnen**), ca. 800-850 Hamaritda (naamkunde: met suffix *-ithja-*), 1007 Hameritte, 1028 Hamirte, Hemerthe, is de L weggefallen. Op-Hemert is genoemd naar de Waal-stroom. Heel-me-re, ontstaan uit Hele-me, “mit *m*-Suffix”, komt op hetzelfde neer als Hele-de en Heli-da, “mit *t*-(*d*-)Bildung”, geworden tot de klankomwisselingen Hedele en Hedilla, nu Hedel.

Op- en Neer-**IJnen** hebben dezelfde herkomst als Op-**Eil** en Neer-**Eil**, **Andel**.

Op- en Neer-IJnen zijn, als Ophemert, naar de Waal-str. genoemd, 996 **Ine**, eertijds **Ilne** (Ielne), **Ylne**, samentrekkingen van de oude riviernaam Ille-ne, Yle-ne, eerder Ila-na, Yla-na, afl. “mit *n*-Suffix”, overal in hetzelfde grote oude taalgebied te zien!

Op- en Neer-IJnen waren voorheen ook Op- en Neder-Inen geheten, naar Ine uit 996.

Op-**Andel** was eerder **Alle**, Op-**Ael**, Op-**Eil** en Op-**Eel**. Neer-**Andel** was eerder Neder-**Ael** en Neer-**Eil** (zie Schönfeld en Van der Aa). Andel was ca. 850 **Analo**, 1212 **Anle**, de klankomwisselingen van **Ala-no** en **Alne**, afleiding “mit *n*-Suffix”. De oudste namen zijn **verminkt** overgeleverd! **Alne-de** werd tot **Andele**, **Andel**. **Andel** is genoemd naar **Ale**, **Alle** en **Ele**, **Eile**, ontstaan op de stroomruggrond van de **Alm**, 1258 **Alme**, vroeger ook **Eelme**, ontstaan uit Ale-me, Alle-me “und im Ablaut” Ele-me (Eelme-kerke), Elle-me (Elmic-hoven), afleiding “mit *m*-Suffix”.

Mijn omvangrijk intensief vergelijkend onderzoek toont aan: Alle *stromen* in hetzelfde grote oude taalgebied werden vóór onze jaartelling aangeduid mèt, en beschouwd als **Ale**, **Alle** “und im Ablaut damit” **Elle**, **Ele**, **Yle**, **Ille**, ook met H.

Nogmaals Aalst: Aalst was in de 10e eeuw Alisti (Ali-sti). Er is nòg een plaats Alisti in Gelderland: “Alisti, 11. Jahrhundert, Teil der Bauerschaft de Ooy bei Zevenaar, Provinz Gelderland” (zie *Ortslexikon*), aan een Neder Rijn-stroom, waaraan stroom-opwaarts het nabije Elten (net over de grens), en bij Arnhem, aan de Neder-Rijn, Elden, met de oude namen Ali-ti en El-ti (elders Elli-ti). Aalst, eerder Ali-sti “im Ablaut damit” El-sti, Eli-sti (El-ste, Ele-ste, zie *Ortslexikon*) komt op hetzelfde neer.

Aalst, **Eethen**, **Hedel**, **Alem**, **Aalburg**, **Andel**, **Ammersooien**, **Nederhemert** (en andere besproken plaatsnamen), zijn van zéér hoge ouderdom. De oudste namen verschenen ca. 1200 jaar geleden in de vroeg-middeleeuwse bronnen, maar bestonden al vele eeuwen daarvoor! (De namen stammen immers van ver vóór onze jaartelling!) In die eeuwen daarvoor zijn bijna geen schriftelijke bronnen overgeleverd. Er vond in die tijd een geleidelijke overgang plaats van een ‘heidense’ naar een christelijke cultuur, waardoor de kennis van Oud-Europese riviernamen vervaagde, en later geheel verdween. Er stonden geen naamborden bij onze nederzettingen! Niets stond vast. En alle plaatsnamen werden op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid!

Maar wat betekent Ala, Alla, en afgeleid, “im Ablaut damit”, **Ella**, **Ela**, **Yla**, **Ila**, te zien in zeer vele **rivier**- en plaatsnamen? Naamkundigen construeren veronderstelde indoeuropese wortels*, en verklaren: ‘heftig bewegen’ of ‘onophoudelijk stromen’.

Mijn vermoeden is:

In de toenmalige samenlevingen werden rivieren nog met bovennatuurlijke krachten geassocieerd. Onze verre voorouders beschouwden alle stromen als heilige stromen, stromen bewoond door goden, stroomgoden, natuurgeesten, watergeesten. De riviernamen stammen uit een periode, toen de mens nog in staat was dieper door te dringen in de geheimen van de natuur. In grote eerbied werden bij bronnen, bij riviermondingen en bij scheidingen van rivieren vele kostbaarheden als offergaven in het water geworpen. Werden stromen aangeroepen met Ala, Alla en Ella, Ela, Yla, Ila?

Tenslotte:

Aalst heeft dezelfde herkomst als de Weisse **Elster**, zijrivier van de **Elbe**, via Saale, **stromend door Leipzig**, met bron in Tsjechië, 257 km, 12^e eeuw **Alestra**. Vergelijk **Aalst**, voorheen **Aleste** en **Elste**! (Was Alestra in 814 ook Halostra?)

Bas Kloens, Dordrecht, 4 februari 2014, www.kloens.com

Ik heb het voorgaande document op 8 mei 2014 verstuurd aan de **Geschiedkundige Vereniging *Het Land van Aalst*** in Oost-Vlaanderen.

Luc Robijns - voorzitter (inwoner van **Aalst**-Meldert)
Marcel Cock - ondervoorzitter
Lieve De Mecheleer - verslaggever (geboren in **Aalst**)
Luc Geeroms (geboren en woonachtig in **Aalst**)
Michel Igual-Pacheco (archivaris bij de stad **Aalst**)
Wenceslaus Mertens
Marc Uyttersprot - bibliothecaris - archivaris (geboren in **Aalst**)
Geert Van Bockstaele
Mieke Van Damme - beheerder (woonachtig in **Aalst**)
Dirk Van de Perre - redactiesecretaris
Georges Vande Winkel - bibliografie - website
Wilfried Vernaeye - bibliografie (geboren en woonachtig in **Aalst**)

Ik verstuurde de volgende tekst: “Geachte heer, mevrouw, Ik weet al vele jaren de herkomst van de naam Aalst. Zie mijn website van schilderijen, www.kloens.com, alwaar ook te zien mijn meerdere werkstukken, herkomsten van rivier- en plaatsnamen, waaronder de **riviernaam (!) Aalst (Ale-ste, Alo-sta)**. Ik stuur u hierbij mijn artikel Aalst 1200 (Aalst aan de Afgedamde Maas in Nederland).

Ik ontving van vier personen een reactie:

Luuk Geeroms: “Alvast hartelijk dank voor de informatie! Ik zend deze ook door naar de collega’s van het **Stadsarchief Aalst**.”

Michel Igual-Pacheco: “Vriendelijk bedankt voor de info.”

Georges Vande Winkel: “Hartelijk dank. Ik zal je document met aandacht lezen.”

Dirk Van de Perre:

“Geachte heer Kloens,

We ontvingen uw tekst over de oorsprong van de plaatsnaam Aalst. Ik zal de tekst ter lezing en beoordeling doorgeven aan **dr. Luc Van Durme**, specialist in plaatsnaamkunde. Na een eerste lectuur lijkt mij uw bewijsvoering overtuigend. Indien we de tekst zouden publiceren in ons tijdschrift, zal ik de tekst wel moeten aanpassen aan de gebruikelijke lay out. Ook zou ik graag een bibliografie toegevoegd zien van de geciteerde werken. Kan er eveneens een kaartje bij met de situering van de voornaamste plaatsnamen? Ik heb nog twee vraagjes. Moet er een betekenis toegekend worden aan het toevoegen van een suffix (bij Aalst in casu –st) aan de riviernaam Ale? Beschouwt u Ale als een naam van een prehistorische riviergod in Noordwest-Europa? Ik geef u binnen enige tijd verder bericht over de publicatiemogelijkheid van uw tekst in ons tijdschrift. Alvast dank voor het toesturen van uw interessante bijdrage,

Dirk Van de Perre
redactiesecretaris *Het Land van Aalst*”

Hier volgt mijn antwoord op het schrijven van Dirk Van de Perre:

“Geachte heer Van de Perre,

Hartelijk dank voor uw mail! Ik ben heel erg blij met uw reactie!

Ik heb bij het versturen van mijn artikel niet gedacht aan een publicatie in uw tijdschrift. Het gaat immers voornamelijk over Aalst en nabije plaatsen, ontstaan aan de Maas-stroom in Nederland.

(Mijn artikel staat in een speciale krant, die ter gelegenheid van het 1200-jarig bestaan van Aalst, met een oplage van 80.000 stuks, wordt verspreid in de Bommelerwaard, Land van Altena en Betuwe.)

In een opwelling heb ik u gemaïld, met de gedachte: **In het Land van Aalst zal men ook wel geïnteresseerd zijn in de herkomst van de rivier- of plaatsnaam Aalst.**

In mijn vergelijkende onderzoeken, te vinden op mijn website van schilderijen, www.kloens.com, is ook veel te zien over **Aalst aan de Dender**. Ik zou dat aan mijn artikel kunnen toevoegen. U zou dat alles dan kunnen publiceren in uw tijdschrift.

Maar zal de mij bekende **dr. Luc Van Durme** mijn uitkomsten willen beoordelen? Naamkundigen reageren al vele jaren niet op mijn werk. U kunt daarover lezen in mijn onderzoeken. Ik ben zéér teleurgesteld in naamkundigen. Ik heb van zó vele plaatsnamen de *herkomst* gevonden! (Ik heb geen namen *verkláárd*! Ik ben immers geen naamkundige.) Toch blijf ik hopen op een gunstige reactie. **Ik ben dan ook zeer benieuwd naar het oordeel van Van Durme!** Maar hoe hij ook zal reageren (en ik hoop natuurlijk op een gunstig oordeel), de lezers van uw tijdschrift zullen toch ook wel kunnen beoordelen, net zoals u, of mijn schrijven interessant, ja overtuigend is? Mijn vele gevonden herkomsten van plaatsnamen (waaronder ook vele in België) zijn immers niet de uitkomsten van naamkunde, maar van intensief *speurwerk*, een zeer intensieve *vergelijkende methode* in hetzelfde grote oude taalgebied, dat o.a. wordt **bevestigd in het werk van prof. Krahe, zijn boek *Unsere ältesten Flussnamen*.**

Vindt u de verklaringen voor **Aalst**, 868 **Alosta** (in Nederland Halosta) in het recent uitgegeven boek ***De Vlaamse Gemeentenamen***, waarvan de auteurs hun verklaringen ook hebben voorgelegd aan een leescommissie (met lid **Luc Van Durme**) interessant, overtuigend? Zij verklaren Aalst als mogelijk **aloks* ‘wild alsemkruid’, ‘plaats waar alsem groeit’. Zij denken ook aan **alhusta*, germanisering van een Voorgermaanse nederzettingnaam **alkustom*, die afgeleid is van **alkus* ‘heiligdom’ of ‘boerderij’. **Zijn al die plaatsen en rivieren (!) Aleste dáárnaar genoemd?!**

Ik heb groot respect voor de enorme taalkundige kennis van naamkundigen. **Maar naamkundigen zouden het voorgaande NOOIT hebben opgeschreven als zij hadden geweten van de meerdere rivieren Alesta, Alestra over de grens.** Mijn gehele onderzoek toont aan dat Aalst in Oost-Vlaanderen is genoemd naar de Dender-stroom. Er is veel meer bewijs dan in mijn artikel gegeven. Meerdere nederzettingen aan de Dender-stromen hebben dezelfde herkomst. (Ik zou dat zeker in mijn artikel kunnen verwerken.)

Zo heb ik ook de herkomst ontdekt van die zo bekende **rivier** de **IJzer** in West-Vlaanderen, voorheen **Isa-ra**, **Ysa-ra**, eertijds zó duidelijk de afleiding “mit *r*-Bildung” van de bestaande (zie Krahe) **riviernaam** **Ilsa**, **Ylsa**, dus **Ilsa-ra**, **Ylsa-ra**! (Naamkundigen lezen, zo ten onrechte, Is-ara, Ys-ara!) Een zijstroom daarvan was eertijds **Ilpra**, **Ylpra**, dat is *Il-apa*, *Yl-apa*, *Il-*, *Yl-* ‘waterloop’, in de loop der eeuwen geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Ipra**, **Ypra**, de herkomst van **Ieper**, aan die zijstroom ontstaan.

Ieper zou eigenlijk **Ilper** (spreek uit *Ielper*) moeten heten, naar de herkomst! Mijn gehele onderzoek toont het aan. Zo is **Ipern-stedt** in Noord-Duitsland de afgesloten vorm van **Ilpern-stedt**, ‘stad aan **Ilpe**’, een wijd verbreide riviernaam. Het is ter plaatse gewoon te zien in de gedetailleerde atlas! Maar Ieper wordt in voornoemd boek nog steeds verklaard, alsof die plaatsnaam zuiver is overgeleverd. Men schrijft daarin o.a.: “misschien een Voorgermaanse waternaam **ipara*.” Inderdaad, **Ipa-ra**, de afgesloten vorm van **Ilpa-ra**, de afleiding “mit *r*-Bildung”. Een oude vermelding is ook *Ipe-ra*, uit de elfde eeuw.

Ilpe is in de bronnen ook **Elpe**, **Ylpe** (*Eilpe*), met grondvorm **Aelpe**, **Alpe**, **GEWOON TE ZIEN** in de bronnen.

Maar **Alpre** en **Elpre** werden ook tot **Appre** en **Eppre**, ook weer **GEWOON TE ZIEN** in de bronnen, mèt de oudere namen **Elpre** en **Hilpra** (uit 870), aanduidingen voor één plaats, n.l. *Eppe-Sauvage*, aan de Maas/Sambre-stroom de *Helpe*. (**Zie** de eerste bladzijden van mijn ‘Nieuwe Onderzoek’ op mijn website.)

Ieper was voorheen ook **Ippre** en **Hipra** (zie Gysseling), eertijds **Ilpre** en **Hilpra**! (de Ieperleet, zijstroom van de IJzer, waar Ieper naar genoemd is).

Ik heb de herkomst van Ieper, derde stad van het Graafschap Vlaanderen, opgedragen aan **prof. Magda Devos**, mede-auteur van voornoemd boek. (Maar ik hoor niets van haar.) Ik heb dat in 2007 gedaan, omdat ik van haar een sympathieke e-mail had ontvangen, reactie op beledigende woorden van Nederlandse naamkundigen op mijn onderzoek. (Ik hoop dat zij nog eens reageert. Beter laat dan nooit. Zij schreef in haar mail dat zij weinig tijd heeft.) (Zie haar antwoord op blz. 25 van dit schrijven.)

Maar laat ik maar ophouden. Laat er maar nooit meer iemand geïnteresseerd raken in de herkomst van plaatsnamen. Laat er maar nooit meer iemand, als bij toeval, op zoek naar iets anders, op het terrein van de naamkunde terecht komen, in een fascinerend vergelijkend onderzoek geraken! Hij ontmoet arrogantie en belediging! En dat uitgekend van naamkundigen. Wat ik ook aantoon, ik kan praten (aantonen) als Brugman, het grote zwijgen is mijn deel geworden, al weer vele jaren. Waar heb ik dat in hemelsnaam aan verdiend? Men heeft op nog niet één naam gereageerd! (Sorry meneer Van de Perre. Dat moest ik even kwijt.)

Mijn tekst kan zeker worden aangepast bij eventuele publicatie in uw tijdschrift. In mijn getekend onderzoek staan vele kaartjes.

Mijn antwoord op uw twee vragen:

Het suffix *-st* (“mit *st*-Bildung”) is een afleiding van **Ale**, zoals er ook aflidingen zijn als **Ale-re**, **Ale-ne**, **Ale-me**, **Ale-te**, “mit *r*-Bildung”, “mit *n*-Suffix”, “mit *m*-Suffix”, “mit *t*-Bildung” (te vinden in het werk van Krahe).

Aalst is genoemd naar de Dender-stroom. Die stroom was **Alo**, met nederzetting **Alo-sta**, in 868, de afleiding “mit *st*-Bildung”, één van de meerdere afleidingen van de oude rivier- of waternaam **Ale**, in de vroeg-middeleeuwse bronnen gespeld als **Alo**, **Ala** of **Ali** (ook **Halo**, **Hala** en **Hali**), zeer wijd verbreid in hetzelfde grote oude taalgebied, een *algemene* riviernaam, stammend van ver vóór onze jaartelling, een Voorgermaanse riviernaam, zuiver overgeleverd.

Alle rivieren werden vroeger beschouwd als **Ale**, **Alle** en **Elle**, **Ele**, **Yle**, **Ille**. **Een ieder die mijn werk heeft bestudeerd zal dat kunnen beamen!** Een medeschrijver van het tijdschrift **SEMafloor**, kwartaalblad van **SEM**, Studiekring Eerste Millennium, **Ruud van Veen**, heeft dat gedaan. Hij heeft één van mijn werkstukken, mijn geschreven en getekend onderzoek, 1710 bladzijden tellend, met honderden getekende kaartjes uit de gedetailleerde atlas, bestudeerd. Hij schreef over mij in een artikel:

“In de alchemistische kookpot van de ‘Atlantische-Homerus’-groep is een Steen der Wijzen boven komen drijven. Voor degene die de moeite neemt zijn ‘Getekend Onderzoek’ te bestuderen zal een klein venster naar prehistorisch Europa open gaan.”

Ik heb inmiddels al weer meerdere onderzoeken geschreven. Mijn gevonden herkomsten worden steeds weer bevestigd, door het intussen begonnen computer-tijdperk! De kaartjes van de **Weisse Elster** zijn in mijn getekend onderzoek te vinden. Maar eerst onlangs las ik dat die **rivier**, een grote Elbe-stroom, in de twaalfde eeuw **Alestra** was geheten! Ik heb dat aan het eind van mijn artikel nog kunnen toevoegen.

Ik heb onlangs ook de **riviernaam Elsarn** gevonden, in Oostenrijk, in de twaalfde eeuw **Aelsarn** (zie het *Lexikon* van Gerhard Köbler). Wat is dan de herkomst van het meerdere **Isarn**, eerder ook **Iser-na**, in Duitsland? De afgesleten overgeleverde vorm van **Ilsar-na**, **Ilsarn**! (Zie mijn eerdere korte bespreking van de IJzer, voorheen Isa-ra < Ilsa-ra) Er is nog zoveel meer! Zie mijn laatste onderzoeken.

Ik was op zoek naar iets, en ontdekte iets anders! Ik heb nooit **Aalst** willen verklaren. Hoe zou ik ook? Ik ben immers geen naamkundige! Ik kwam in mijn ontdekkingsstocht als vanzelf ook bij **Aalst terecht**, ontdekkend de herkomst: de **Dender-stroom**.

Ik denk bij **Ale** niet aan een speciale riviergod. Zie wat ik daarover heb geschreven aan het eind van mijn artikel.

Ik stuur dit schrijven door naar naamkundigen, ook naar **dr. Luc Van Durme**.

Met hartelijke groet, u dankend voor uw reactie, Bas Kloens”

De reactie van **Magda Devos** over **Ieper** is:

“Blijkbaar hebt u mij eerder al een artikel over de etymologie van Ieper opgestuurd, tot mijn schande moet ik bekennen dat dit me ontgaan is. Kunt u mij dat nog eens opsturen?”

Ik heb haar geschreven: “Dank voor uw reactie! Mijn herkomst van de naam Ieper kunt u vinden doorheen al mijn onderzoeken, mijn website van schilderijen www.kloens.com, meer speciaal in mijn ‘Nieuw Onderzoek’, de eerste bladzijden daarvan. Zie ook mijn kaartje, blz. 630, van mijn ‘Getekend Onderzoek’. (Mijn indertijd aan u verzonden mail kan ik niet meer vinden.)”

Ik ontving ook nog een reactie van de Vlaamse naamkundige **Vic Mennen**, ook een auteur van *De Vlaamse Gemeentenamen*, behandelend de provincie Limburg:

“Dank voor je uitvoerige toelichtingen bij de omstreden naam Aalst. Spijtig genoeg kan ik hierop nu niet ingaan, omdat er ander naamkundig onderzoek in mijn regio dringend moet gebeuren. Wellicht blijft de etymologie van de naam moeilijk te achterhalen.”

Ik citeerde op de vorige pagina de schrijver **Ruud van Veen**, die over mij schreef in het tijdschrift **SEMafoor**, kwartaalblad van **SEM**, Studiekring Eerste Millennium.

Van Durme heeft dit wellicht gelezen met de gedachte: Oh, die club van Delahaye-aanhangers! Het kan mogelijk zijn oordeel hebben beïnvloed.

“Luc Van Durme is collega proximus van wijlen **dr. M. Gysseling** en als zodanig ondermeer voortzetter van diens ‘Toponymisch Woordenboek van Oost- en Zeeuws-Vlaanderen’.” Gysseling heeft eertijds een felle negatieve reactie geschreven over het werk van Delahaye. (Ik heb dat zojuist op internet gelezen!) Scheert Van Durme mij over één kam met Delahaye?

De Studiekring Eerste Millennium is ontstaan uit de Stichting Albert Delahaye, die de nalatenschap van Delahaye beheert. In 1998 werd een nieuwe Stichting in het leven geroepen: Stichting Studiekring Eerste Millennium, **waardoor het werk gescheiden werd van de Stichting Albert Delahaye. Binnen de studiekring is er veel kritiek op de opvattingen van Delahaye.** De kring tekent voor een zo open mogelijke discussie, onder meer via het tijdschrift *SEMafoor*.” (Zie website van SEM en internet.)

Ik ben bij dat tijdschrift *SEMafoor* terecht gekomen, omdat de redactie geïnteresseerd is in mijn onderzoek. Ik heb er al meerdere artikelen voor geschreven.

Zo heb ik een artikel geschreven over de herkomst van de naam **Amers-foort**, Nederlands **Ames-voort**, dat zeer kritisch ingaat tegen wat Guido Delahaye (de zoon van Albert) daarover schrijft. Het is de aanleiding geworden (naast het vinden op internet van het *Geschichtliches Ortslexikon Deutschlands* van Gerhard Köbler), tot mijn werkstuk **‘VERMINKT overgeleverd in de middeleeuwse bronnen!’** (zie mijn website), beginnend met voornoemd artikel:

Amersfoort was in oorsprong ‘voorde door Aelme, Alme “und im Ablaut damit” Eelme, Heelme, Elme’!

Zie ook in dit schrijven, p. 73 t/m 80, waar ik laat zien dat het vele **Ames** eertijds **Aelmes** was, immers in de bronnen ook aangeduid met **Almes**!

Ik heb in 1997 één van mijn eerste onderzoeken (niet op mijn website) naar Gysseling gestuurd. Ik ontving later een bericht van overlijden van zijn familie, een rouwkaart met een foto van hem, met mijn onderzoek retour. Zie zijn door mij getekend portret in mijn ‘Getekend Onderzoek’, p. 65, op mijn website van schilderijen.

Op 16 mei 2014 ontving ik de volgende e-mail van Dirk Van de Perre:

“Beste Bas Kloens,

Dank voor je uitvoerige email. Ik ontving inmiddels een oordeel over je tekst van dr. Van Durme. Dat is negatief. Ik hecht in deze materie meer belang aan zijn oordeel dan aan het mijne, omdat hij in deze materie een grote deskundigheid bezit, terwijl ik in deze materie een leek ben. Wat Aalst en de Dender betreft, moet ik je wel nog dit tegenargument geven. De oudste attestaties voor de rivier die door Aalst loopt is Tenra (9^e en 10^e eeuw). Ik ken geen enkele bron (in de middeleeuwse bronnen ben ik wel thuis) waarin ‘ale’ als naam voor de rivier voorkomt, tenzij Aalst als bewijs wordt aangevoerd, maar hier is het mogelijke verband een loutere veronderstelling. Hoewel ik van oordeel ben dat tegenspraak in de wetenschap heilzaam is en ik daarom aan afwijkende stellingen graag ook ruimte wil geven, ligt de aard van uw bewijsvoering zover buiten de paden van de toponymie, zoals u zelf in uw email schrijft, dat een eventuele discussie slechts een dovemansgesprek kan zijn, waartoe uiteraard ons tijdschrift niet dient. Slotconclusie: eventuele publicatie in het historische tijdschrift ‘Het Land van Aalst’ wordt niet voorzien. Alvast bedankt voor het toesturen van de tekst.

Dirk Van de Perre
redactiesecretaris ‘Het Land van Aalst’ “

Hier is mijn antwoord:

“Geachte heer Dirk Van de Perre,

U reageerde eerder op mijn schrijven over **de herkomst van de naam Aalst** met de woorden **“uw bewijsvoering lijkt mij overtuigend”**, **“dank voor uw interessante bijdrage”**.

Ja, u schreef mij zelfs al over een **“publicatie-mogelijkheid in het tijdschrift”** van *Het Land van Aalst*.

U had het al over de **“lay out”** en **“toevoeging van een bibliografie”** en **“een kaartje met de situering van de voornaamste plaatsnamen”**.

Maar nu, **ná** het negatieve oordeel van dr. **Van Durme**, vindt u mijn herkomst van Aalst aan de Dender plots “**een veronderstelling**”, “**een afwijkende stelling**”, “**een bewijsvoering buiten de paden van de toponymie**”, en “**een eventuele discussie daarover als een dovemansgesprek**”. U schrijft: “Ik hecht in deze materie meer belang aan het oordeel van dr. Van Durme”.

Hier volgt mijn reactie. Ik bied u bij voorbaat mijn verontschuldiging aan, dat mijn e-mail uitvoerig van aard is geworden, zo eigen aan een bewijsvoering volgens een vergelijkende methode. Het is het bestuderen meer dan waard! (Mijn woorden zijn eigenlijk gericht tot dr. Luc Van Durme.)

Prof. dr. Krahe, “ein hervorragender Gelehrter von internationalem Ruf auf dem Gebiete der indogermanischen Sprachwissenschaft und der **alteuropäischen Hydronymie**”, schrijft in zijn boek *Unsere ältesten Flussnamen* bij

“aus der **Ala-Reihe**” (afleidingen van Ale), op p. 38:

“**Auch st-Bildungen fehlen nicht**, so
***Alesta** > **Alst**, 12 Jh. **Alest**, r. Nfl. der Werse.”

Zie ook hierna:

Alesta, Alestra is volgens geleerden een **Indo-Germaanse rivier- of waternaam**, “**zu finden in ganz Europa**”. (Gelezen bij Alestra, de oude naam van de Elbe-stroom de Weisse Elster.)

Mijn onderzoek toont aan: **Alosta**, 868, later **Alest** (Alost), waarna **Aalst**, in 1088, 1144 en 1163 **Alst**, aan de Dender-stroom in Oost-Vlaanderen, heeft dezelfde herkomst, **genoemd naar de Dender-stroom**.

Is mijn gevonden herkomst, overeenkomend met die van **prof. Krahe**,
een afwijkende stelling,
een aard van bewijsvoering gelegen buiten de paden van de toponymie,
waardoor een eventuele discussie slechts tot een dovemansgesprek kan leiden?!

Prof. Krahe zou Aalst aan de Dender-stroom in Vlaanderen, voorheen Alesta (Alost) en Alst, zeker niet hebben verklaard als “mogelijk plaats waar wild alsemkruid groeit” of als vermoedelijk ‘heiligdom’, boerderij’ of ‘woonplaats’, maar als Ale “mit *st*-Bildung”, een riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling. **Alle oude rivier-namen van Krahe komen immers ook voor als plaatsnamen!** Zie mijn onderzoeken, de vele getekende kaartjes uit de gedetailleerde atlas.

Is de herkomst van Alest door Krahe “een veronderstelling”, “een tegenspraak in de wetenschap”? Dat is toch juist het geval met een verklaring als “mogelijk plaats waar alsemkruid groeit”, enz.? Juist dat is “een veronderstelling”! Hoe kan immers een wijd verbreide **rivier-** of **waternaam** in Europa “vermoedelijk ‘boerderij’, ‘heiligdom’ of ‘woonplaats’ beteken

Geachte heer Van de Perre,

Mijn bewijsvoering van Aalst **is precies dezelfde als die van Krahe!** Maar u schrijft, denkend aan een publicatie in uw tijdschrift:

“De aard van uw bewijsvoering ligt zover buiten de paden van de toponymie, dat een eventuele discussie slechts een dovemansgesprek kan zijn, waartoe uiteraard ons tijdschrift niet dient.”

Zou u dat ook aan prof. Krahe schrijven, als hij nog leefde? Nogmaals, ik heb u trouwens nooit gevraagd om een publicatie in uw tijdschrift. Mijn gedachte was: Zij zullen in het *Land van Aalst* ook wel geïnteresseerd zijn in de herkomst van de naam van hun zo geliefde plaats Aalst.

De stroom, die door **Aalst** vloeit, werd eertijds beschouwd als **Ale**, toen nog gespeld als **Ala**, **Alo**, wijd verbreid in hetzelfde grote oude taalgebied, in geheel Europa (zie mijn onderzoeken!), zo óók aan alle **Schelde-stromen**.

Zie mijn intensief vergelijkend onderzoek, **de vele getekende kaartjes**, de meerdere afleidingen van Ale, ook te zien in *Unsere ältesten Flussnamen* van Krahe, waaronder “mit *st*-Bildung”. Zo ontstond indertijd de nederzetting **Alo-sta**, **Ale-ste**, **Alest**, **Aalst**.

Waarom is het oordeel van Van Durme negatief? Wat **is** eigenlijk zijn oordeel, waaraan u meer belang hecht? Blijft dat negatieve oordeel geheim, ten-einde een dovemansgesprek te voorkomen? Ik vraag me nu zelfs af:

Was dr. Van Durme wel op de hoogte van de verklaring van prof. Krahe?

Nogmaals, ik hecht in deze materie meer belang aan mijn eigen oordeel, uitkomst van een intensieve vergelijkende methode in hetzelfde grote oude taalgebied, bestudering van de lokaliseringen aan stromen, en wat er aan die stromen nog meer te zien is (zie mijn vele getekende kaartjes). Al het **Aalste, Aleste, Alste, Alster, rivieren en plaatsen**, had ik al verklaard, **nog vóór ik van Krahe gehoord had!**

Ik vond mijn herkomst, in mijn eerste onderzoeken opgeschreven als “**een afleiding van Ale**”, later **bevestigd** in zijn boek *Unsere ältesten Flussnamen*.

Er zijn **8 rivieren Aleste, Alste, Alster** (wellicht nog meer) met dezelfde oude vermeldingen als de **véle plaatsen Aleste, Alste, Alster** (het véle Aste < Alste niet mee gerekend!).

Al die **plaatsen** zijn genoemd naar de **stromen** waaraan zij zijn ontstaan. Nogmaals, dat **blijkt** aan wat er nog meer **TE ZIEN** is aan die stromen in de gedetailleerde atlas. Zie mijn onderzoeken, de vele getekende kaartjes.

Heeft Van Durme dat alles nágetrokken, alvorens te oordelen?

Ik vermoed dat Van Durme, hoe geleerd hij ook is, nog nooit heeft gehoord van de meerdere rivieren Aleste,

zoals b.v. de rivier de Weisse Elster, grote Elbe-stroom (257 km lang), twaalfde eeuw **Alestra, Alstra, Alstere, Elstera, Elestra en Alstara** (zie het *Ortslexikon* van Köbler en internet), met zijstroom de Schwarzbach, eerder Kleine Elster geheten, 1122 **Alestra secunda**, 1165 **Alestra minor** (zie internet).

Vergelijk **Aalst** aan de Afgedamde Maas, voorheen **Alesta** en **Elste, Eleste** (zie het *Ortslexikon* van Köbler).

De plááts **Ale-sta, El-ste, Ele-ste** aan de **Maas-stroom** heeft precies dezelfde herkomst als de **Elbe-stroom**

de **Ale-stra, El-ste-ra, Ele-ste-ra**.

Het is een wijd verbreide **algemene riviernaam**. Onze voorouders noemden hun nederzetting aan de Maas naar die stroom, Ale-sta.

In Duitsland werd de stroom eveneens aangeduid met Ale-sta. Maar dáár werd de stroom daadwerkelijk tot Ale-stra, en niet een nederzetting daaraan.

Een kind kan hier toch begrijpen dat Aalst in Oost-Vlaanderen is genoemd naar de Dender-stroom?!

En u, **Dirk Van de Perre** schrijft:

“Dank voor je uitvoerige mail. Ik ontving inmiddels een oordeel over je tekst van dr. **Van Durme**. **Dat is negatief.**” “Uw bewijsvoering ligt zover buiten de paden van de toponymie, dat een eventuele discussie slechts een dovemansgesprek kan zijn, waartoe ons tijdschrift niet dient. Slotconclusie: eventuele publicatie in het historisch tijdschrift ‘**Het Land van Aalst**’ wordt niet voorzien.”

Aalst aan de Dender-stroom was eerder meerdere malen ook **Alst** (zie Gysseling).

Wist Van Durme van het bestaan van **2 rivieren Alst**,

voorheen **Aleste**, zijrivieren van de Werse en de Vechte? Zie mijn kaartjes.

Wist Van Durme van het bestaan van **4 rivieren Alster**,

zijrivieren van de Elbe (Hamburg), van de Weser (via Diemel) van de Main (via Itz), en van de Elbe (via Saale), de **Weisse Elster**, voorheen **Alestra** en **Alstra**?

(Er zijn **5 rivieren Alster**! De **Schwarze Elster** was in 1177 **Alstera**. Zie p. 42.)

Wist Van Durme van het bestaan van **1 rivier Alster** in

Zweden, waaraan de plaats **Alster**, zie Förstemann: “**Eine Alster** auch bei Kalmar in Schweden”; of van een nederzetting **Alster** in zijn eigen Duitstalig **België**, aan de Our-stroom, nu deel van Burg-Reuland (zie mijn kaartje)?

Alstermo is situated along **Alster River** in Sweden (internet). De rivier stroomt door lake **Alstern**, en plaatsen **Alstermo**, **Ålem**, **Allgunnen**. (internet).

Vergelijk **Ålem** aan de **Alster** met **Aalst** aan de **Maas-stroom**, waar-

aan het nabije **Ålem**, 1200 **Åle**-heim, ‘heem áán **Åle**’, de **Maas-stroom**.

De **Aleine**, d.i. **Åle**-ne, is een zij-rivier van de **Maas**, via Semois. **Enz**.!

Wist Van Durme van de nederzetting **Alst** aan de oorsprong van de **Maas-stroom** de Niers, tussen Venlo en Roermond? Zie mijn kaartje.

Of van **Alst-ing** aan de Saar-stroom bij Saarbrücken? Zie mijn kaartje.

Of van **“Alster-munde**, 12. Jh., **unbestimmt** mit Bezug zu Anhalt” (*Ortslexikon* van Köbler)? Is ‘**monding vàn Alste**’ monding vàn ‘wild alsemkruid’, ‘woonplaats’, ‘heiligdom’ of ‘boerderij’?! (Zie meer: hierna.)

Uit het wijd verbreide **Astene, Asten, Aste, Ast**, zo ook gevolgd door een tweede element, **is de L weggevallen!** (Zie hierna.)

Natuurlijk zal **Van Durme** wel weten van **Aalst** aan een Demer-stroom in Belgisch Limburg, 1107 **Alste**, gelegen nabij **Alken**, aan een neven-Demer-stroom, de Herk, voorheen **Alle-cha, Alle-ca** en **Ale-che** (zie Gysse-ling), (zie kaartje), een andere afleiding dan “mit *st*-Bilding”, eveneens wijd verbreid in hetzelfde oude taalgebied. De Demer is net als de Dender een Schelde-stroom.

Ook **Alken** wordt in *De Vlaamse Gemeentenamen* weer **verkéérd verklaard!** De herkomst is NIET de Latijnse persoonsnaam Allius. **Ale-cha, Alle-cha, Alche** is over de grens **een aanduiding voor rivieren en beken!** In het *Lexikon* van Köbler staat **Alken** vermeld als een **rivier! Alchen-flüh** in Zwitserland was in 1389 **Alfen-flün**, in 1409 **Alchen-flu**, en in 1579 **Allcha-flü** (internet). Vergelijk **Alle-cha**, 1066, oude naam van **Alken** (zie Gysseling)!

Vergelijk **Astert** (< **Alstert, Alste-ret**), aan de Rijn-stroom de Nister,

nabij de **Sieg-stroom** de **Alche**. (Zie mijn kaartje.)

Is ál dat Ale-ste, Al-ste (een riviernaam!!!)
mogelijk ‘wild alsemkruid’ of ‘woonplaats’, ‘heiligdom’ of ‘boerderij’?

Zie *De Vlaamse Gemeentenamen*: “Mogelijk gevormd uit de plantnaam ***aloks** ‘wild alsemkruid’ (Middelnederlands **alsene**), uit middeleeuws Latijn **aloxinum** (GN), en het verzamelsuffix **-t**, dus ‘plaats waar alsem groeit’. Vergelijk Alseberg. Gysseling vermoedt echter dat **Aalst** teruggaat op Germaans ***alhusta**, een germanisering van de Voorgermaanse nederzettingnaam ***alkustom**, die afgeleid is van ***alkus** ‘heiligdom’, met het nederzettingssuffix **-iom**. In het Germaans evolueerde de betekenis tot ‘boerderij’ (TW, Gy1978, VD2003). (md, pk).”

Volgens de auteurs van *De Vlaamse Gemeentenamen* zijn alle verklaringen wetenschappelijk verantwoord en **geloofwaardig** (zie de achterkant van dit boek).

Op mijn ontdekte herkomst van **Aalst** past **géén reactie: “Dat is negatief.”**

Ik hecht in deze materie meer belang aan mijn eigen oordeel, omdat ik in deze materie, op het gebied van een intensieve vergelijkende methode in hetzelfde grote oude taalgebied, een grotere deskundigheid bezit dan naamkundigen (waaronder **dr. Luc Van Durme**). Mijn herkomst wordt bovendien bevestigd in *Unsere ältesten Flussnamen*, bladzijde 38, van **prof. dr. Hans Krahe**, “ein hervorragender Gelehrter von internationalem Ruf auf dem Gebiete der indo-germanischen Sprachwissenschaft und der **alteuropäischen Hydronymie**”.

Van de Perre zou het slot van zijn tekst **eigenlijk** moeten veranderen in:

“De aard van uw bewijsvoering ligt zover **binnen** de paden van de toponymie, dat deze **niet aan dovemansoren zal zijn gericht**, waartoe uiteraard ons tijdschrift dient. Slotconclusie: eventuele publicatie in het tijdschrift ‘Het Land van Aalst’ wordt **zeker** voorzien. Alvast bedankt voor het toesturen van uw tekst.”

Alesta, Alsta, Alestra, Alstera is volgens de geleerden een Indo-Germaanse rivier- of waternaam, “zu finden in ganz Europa”.

Dit staat op internet bij de Weisse Elster, 12e eeuw **Ale-stra** en **Al-stra**. Ben ik nu,

na dit citaat, terecht gekomen in een **dovemansgesprek?**

Is **Aleste, Aalst, Alst** aan de **Dender-stroom** dan toch iets geheel anders dan **rivieren Aleste, Aalst, Alst**? Of zijn rivieren ook genoemd naar een Voorgermaanse nederzettingsnaam **alkustom*, afgeleid van **alkus* ‘heiligdom’, met nederzettingssuffix -*om*, evoluerend tot ‘boerderij’?

Is **Aalst** aan de **Dender**, eerder ook **Alst**, elders **Alste**, eerder **Alsta**, iets anders

dan b.v. de **Alsten-fjorden** op het eiland **Alsta** voor de kust van Noorwegen? **Nee, natuurlijk niet.** (En er is nog zoveel meer!)

De nederzetting **Alo-sta, Al-sta** is een **rivier- of waternaam**, stammend van **vóór** onze jaartelling, in Vlaanderen de **Dender-stroom!**

Wáárom worden die rivieren Aleste, Alste **NIET** genoemd bij de bespreking over de herkomst van **Aleste, Alste** aan de **Dender?!!**

In *De Vlaamse Gemeentenamen* is bij Aalst géén verwijzing naar de meerdere rivieren Aleste. **Dat is toch zéér merkwaardig?**

Ik moet daaruit concluderen dat ook de Vaamse naamkundigen, waaronder **dr. Luc Van Durme**, hoe geleerd ook, niet op de hoogte zijn van de rivier- of waternaam Aleste, één van *Unsere ältesten Flussnamen*. Eigenlijk ben ik niet eens zo verbaasd.

Ik roep al vele jaren, vanaf 1993: Naamkundigen kijken niet over de grens, hetzelfde veel grotere oude taalgebied (**ja, een beetje**). Mijn werk toont het talloze malen aan!

In *De Vlaamse Gemeentenamen* staat bij Aalst in Limburg, 1107 Alste, de opmerking: “De naam Aalst duikt ook op bij Eindhoven en in de provincie Gelderland.”

Er valt nog wel wat méér **op te duiken** over de grens, hetzelfde grote oude taalgebied van vóór onze jaartelling! Zie mijn onderzoek, de vele getekende kaartjes uit de gedetailleerde atlas.

“**Astarna-scheit**, 9. Jh., nordöstlich Euskirchens (zie het *Ortslexikon*), is de afgesleten overgeleverde vorm van **Alstarna-scheit**, afleiding van de riviernaam **Alstar**(**Alster**) d.i. ‘waterscheiding van **Alste-re**’. **Asta** was immers eerder **Alsta**. Zie **Aste-rode**, 1239 **Alsten-rode**. Zie hierna. Astarna-scheit zou, indien zuiver overgeleverd, nu **Alstern-** of **Alster-scheid** heten.

De **Asta-fjorden** op het Noorse eiland **And-orja** waren in oorsprong **Alsta-fjorden**. (Orja betekent ‘rotseiland’.) Vergelijk het eerder genoemde Noorse eiland **Alsta**, waarop de **Alsten-fjorden**.

De herkomst van **And-orja** is **Alned-orja**, ‘eiland van **Alne**’, eerder **Alna**,
wijd verbreide oude waternaam, afleiding “mit *n*-Suffix”, i.p.v. “mit *st*-Bildung”.
Alne-de, **Alned** werd in de loop der eeuwen tot **Anned**, **And**, in vele namen.

Alna is in de bronnen ook **Ala** (zonder afleiding). Zie die **rivieren Alna** in het
werk van **Krahe** en **Nicolaisen** (en nog veel meer in mijn onderzoeken).

Halste-ren in Nederland (bij Bergen op Zoom), ook aangeduid met
Alste-ren (zie Van der Aa), is genoemd naar de **Ooster-Schelde-
stroom**. Er is nog zoveel meer te vertellen over deze plaats! Zie mijn onderzoeken.

Uit het vele **Haste, Hasten-, Haste-ne**, in de bronnen ook
Aste, Asten-, Aste-ne, is aantoonbaar de **L** weggevallen,

in oorsprong **Halste, Halsten-, Halste-ne** en
Alste, Alsten-, Alste-ne! Zie mijn onderzoeken, de vele voor-
beelden, TE ZIEN op mijn getekende kaartjes uit de zeer gedetailleerde atlas.

Naamkundigen verklaren Aalst in Oost-Vlaanderen, 1088, 1144,
1163 **Alst**, als “mogelijk plaats waar alsem groeit of vermoedelijk heiligdom,
boerderij“, **zònder te beseffen** dat dit **Alst** het
topje van een ijsberg is!

Naamkundigen verklaren vele namen, zeer geleerd, met een grote taalkundige kennis
(waar ik het grootste respect voor heb), **met oogkleppen op!** Ik kan het
niet beter verwoorden. En dit is **NIE**T beledigend bedoeld! Het slaat de **spijker
op de kop**. Ik roep al vele jaren dat naamkundigen plaatsnamen verklaren, zonder te
kijken over de grens, hetzelfde immens grotere oude taalgebied. **Naamkundigen zijn
éénpuntig gericht op verklaren**. Zij beseffen niet de werkelijke herkomst. Zij be-
seffen niet dat een klankomwisseling heeft plaats gevonden. Zij beseffen niet dat uit
vele namen de L is weggevallen. **Mijn onderzoek toont het aan**. Maar niemand leest
mijn omvangrijk onderzoek. **Waarom zijn naamkundigen niet geïnteresseerd?**

Ik spreek hier over een klein gedeelte van het **enorme** plaatsnamenbestand. Maar dat kleine gedeelte is wel erg belangrijk. Het is het oudste namenbestand. Ik ben daarin terecht gekomen. Ik ben er in gerold, terwijl ik op zoek was naar iets anders. Wij zijn omringd met namen, die stammen uit een zeer ver verleden. Naamkundigen verklaren die namen alsof ze zuiver zijn overgeleverd. Naamkundigen verklaren die namen veelal verkeerd, al zijn ze zuiver overgeleverd, àls men ze vergelijkt met precies dezelfde namen over de grens. Men verklaart ook vele namen zó ten onrecht als genoemd naar een PN, een persoonsnaam.

Aste-rode bij Neukirchen was in in het jaar 1239

Alsten-rode (zie de website Asterode-Geschichte des Dorfes). De herkomst is ‘**rooiing aan Alste**’, hier de **Schwalm-stroom** in Hessen.

Aste-rode zou eigenlijk **Alste-rode** moeten heten,

naar de herkomst. **Uit het vele Aste- is de L weggevallen.**

Waarom willen naamkundigen dat niet wéten?

(Waarom wil **dr. Luc Van Durme** dat niet weten?) Dat vraag ik mij al af sinds 1993. En Aste- is maar één van de zeer vele te geven voorbeelden van plaatsnamen waaruit aantoonbaar de L is weggevallen.

Alsten-rode is **géén** ‘rooiing van alsemkruid’ of ‘rooiing van een heiligdom, boerderij of woonplaats’.

Alsten-fjorden zijn **géén** ‘fjorden van alsemkruid’ of ‘fjorden van heiligdom, boerderij of woonplaats’.

In het *Toponymisch Woordenboek* van Gysseling staat ook een **Alsten-rode**, ook aangeduid met **Alsten-rothe: “unbekannt”**, “bij Brauweiler, Keulen, Noordrijn-Westfalen?”. Dit was mij al vele jaren bekend. Ik schreef al in mijn vroegste onderzoeken (niet op mijn site), en later duidelijker in mijn ‘Getekend Onderzoek’ en ‘Nieuw Onderzoek’ (wel op mijn website):
Het zal een oude vermelding zijn van meerdere bestaande plaatsen Aste-rode.

Ik vind mijn ontdekte uitkomsten steeds weer bevestigd. Ik heb al weer vele jaren geleden in de gedetailleerde atlas **GEZIEN** dat het meerdere **Aste-**eertijds **Alste-** moet zijn geweest, en nòg eerder **Aalste**, met ultieme herkomst **Ala-sta** of **Alo-sta**. Ik vind het nu, dankzij het internet, bevestigd, wat betreft de oude vermeldingen wel te verstaan, zo niet de ‘verklaringen’ dezer namen op Wikipedia, die de lezer op de mouw worden gespeld!

Wat is, gezien het voorgaande, de herkomst van de twee plaatsen **Astert** in Zwitserland en Rheinland-Pflaz (zie mijn kaartje), beiden voorheen
Aste-rode (zie internet)? **Alstert** en **Alste-rode**!

Bij Breda/Prinsenhage ligt, aan een stroom, de polder **Astert**, gelegen tussen **Alste-ren** (Halsteren) en **Alst**, 1281, oude naam van **Aalst**, aan de Maas-stroom de Tongelreep bij Eindhoven. Zie mijn kaartjes.

Wáár is **Alste-ne** gebleven?

Alste-ne is in de loop der vele eeuwen geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Aste-ne**, zoals de nederzetting **Astene**, aan de **Leie-stroom** bij **Gent**. De familienaam **Van Alstene** is wèl zuiver overgeleverd.

Asten in Noordbrabant, voorheen **Aste-ne**, **Haste-ne** en (zie Van der Aa) **Aasten**, gelegen zeer nabij **Aalst** (bij Eindhoven), voorheen **Alst**, beiden aan dezelfde stroom, **de Maas-stroom**, zou eigenlijk

Alsten of **Halsten** moeten heten, naar de herkomst: **Alste-ne**, **Halste-ne** en **Aelste-ne**.

De Brabantse uitspraak van **Asten** is **Ááste** (aldus gesshreven) < **Aelste**! Ook uit **9** plaatsen **Asten** in Oostenrijk (zie mijn kaartjes) en in Duitsland is de **L** weggevallen, zo ook uit het vele **Aste**, **Ast**, zoals **6** plaatsen **Ast** in Oostenrijk.

Asten wordt verklaard als ‘vuurhaard, droogoven’ of ‘oven van een smidse’, of ‘boomtak’, ‘plaats waar bomen staan’ of ‘plaats waar takken liggen’, ‘opslagplaats van hout’. **Ik laat alle geleerde woorden, reconstructies uit veronderstelde germaanse of indoeuropese wortels maar achterwege.** Naamkundigen verklaren alle namen alsof ze zuiver zijn overgeleverd, de praktijk van de wetenschap der naamkunde! Zie alle plaatsnamenboeken!

Uit zéér vele namen is de L weggevallen.

Van Durme wil dat **NIET** wéten!

“En daar is vermoedelijk niets aan te doen. Je kunt je beter richten tot mensen die onbevooroordeeld zijn. Helaas zijn dat er niet veel.”

Dat schreef een boze **Ruud van Veen**, die mijn ‘Getekend Onderzoek’ heeft bestudeerd. Hij schreef mij verder nog:

“Als **Van Durme** werkelijk iets voorstelde zou hij toch op z’n minst geïnteresseerd zijn? Maar hij vreest te ontdekken dat hij in zijn leven veel onzin gelezen en verkondigd heeft en dat wil hij niet.”

“En zijn positie is zodanig dat hij Bas Kloens aan z’n laars kan lappen en dat doet hij dan ook werkelijk.”

Hij begon zijn schrijven naar mij met de woorden:

“Hallo Bas, Van het begin af aan was ik bang dat het zo af zou lopen. Altijd ligt er wel een “deskundige” op de loer om je werk af te maken. **Nu dr. Van Durme.**”
(De woorden van Ruud van Veen hebben mij geraakt.)

Geachte **Dirk Van de Perre**, De woorden van Ruud van Veen zijn een reactie op uw mails aan mij. U zult de impact daarvan niet beseffen. Dat blijkt ook wel uit de woorden van uw tweede mail.

Hoe is het mógelijk dat een geleerd iemand als **Van Durme negatief** reageert op mijn gevonden herkomst van de naam

Aalst, notabene

een ontdekking die ik later bevestigd vond in *Unsere ältesten*

Flussnamen van **Krahe**.

Prof. dr. D.P. Blok schrijft in de inleiding van zijn *Lexicon van nederlandse toponiemen tot 1200*: “Reconstructies uit veronderstelde germaanse of indoeuropese wortels dienen achterwege te blijven. Soms zijn wij iets verder gegaan, bijvoorbeeld bij Haaften, **omdat we het nu eenmaal niet kunnen laten.**”

Wáárom moeten er bij **Aalst**, 868 **Alosta**, elders **Alasta**, reconstructies worden gemaakt als **aloks*, **alhusta*, **alkustom* en **alkus*?

Dat doet men immers ook niet met **Alora**, **Alara** of **Alona**, **Alana**.

Die worden gelezen als **Alo-ra**, **Ala-ra** of **Alo-na**, **Ala-na**, afleidingen “mit *r*-Bildung” en “mit *n*-Suffix”, oude **riviernamen**, nu het wijd verbreide **Ale-re**, **Ale-ne** of **Aler**, **Alen**. Zie *Unsere ältesten Flussnamen*.

Zo is er ook **Alo-sta**, **Ala-sta**, waarna **Ale-ste**, **Alest**, **Aalst**, afleiding “mit *st*-Bildung”, ook een oude wijd verbreide **riviernaam**.

Maar ja, naamkundigen in Nederland en België wéten niet
dat **Alosta, Alasta** een riviernaam is!

Het kan gebeuren. Maar nòg wil naamkundige **Van Durme**
daar niets van weten!

Zijn oordeel over mijn artikel ‘De herkomst van de naam Aalst’ is **negatief**.

U (Dirk Van de Perre) schreef mij: “Ik ontving een oordeel over je tekst van dr. Van Durme. **Dat is negatief.**”

U schreef mij ook **(en ik ben daar zó verontwaardigd over):**

“Hoewel ik van oordeel ben dat tegenspraak in de wetenschap heilzaam is en ik daarom aan afwijkende stellingen graag ook ruimte wil geven, ligt de aard van uw bewijsvoering zover buiten de paden van de toponymie, dat een eventuele discussie slechts een dovemansgesprek kan zijn, waartoe uiteraard ons tijdschrift niet dient.”

Het zullen de woorden van Van Durme zijn. U vond mijn tekst immers eerder “overtuigend en interessant”! **Ik had ook niet anders verwacht!**

Dirk Van de Perre, redactiesecretaris van ‘Het Land van Aalst’,

Ist **Alo, Ala**, Unsere ältesten Flussnamen, aus der **Ala-Reihe**,
auch **st-Bildungen** fehlen nicht, so **Alesta (Alosta)**

> **Alst**, 12. Jh. **Alest**, d.i. **Aalst**, r.

Neben-fluss der Werse, een afwijkende stelling? En ligt de aard van
deze bewijsvoering van **Krahe** zover buiten de paden van de toponymie,
dat een eventuele discussie daarover slechts een **dovemansgesprek** kan zijn?

Wat is daarop uw **eerlijke** antwoord?

“De Gids van Vlaanderen /2007/, druk 1: touristische en culturele gids voor alle steden en dorpen in Vlaanderen”, vangt bij **Aalst** aan met de volgende tekst, een tekst waaraan o.a. **Luc Robijns**, voorzitter van de **Geschiedkundige vereniging Het Land van Aalst**, en inwoner van **Aalst-Meldert**, heeft bijgedragen.

Luc Robijns heeft niet op mijn herkomst van de naam **Aalst**, bevestigd in het werk van **prof. dr. Hans Krahe**, gereageerd. **Ik vind dit echt onbegrijpelijk!**

Hier is de tekst:

“De betekenis van de naam Aalst is lange tijd het onderwerp van discussies geweest onder taalkundigen.

Vrij algemeen werd aangenomen dat het toponiem een plek aanduidde waar **elzen** groeiden (**Aalst = Elst**). Nieuw onderzoek heeft evenwel uitgewezen dat dat taalkundig volstrekt onmogelijk is.

Heel waarschijnlijk zit in de plaatsnaam het Oudgermaanse woord **alhusta** verborgen, dat verwijst naar een **prehistorisch heiligdom**.

Heel wat minder speculatief is een document uit 868, waarin voor het eerst – zwart op wit – sprake is van Aalst. Hierin wordt melding gemaakt van een domein, villa Alost genaamd, dat eigendom was van de abdij van Lobbes in Henegouwen. Het hoofdgebouw van dat Karolingische landgoed – het zo geheten Zelhof – bevond zich op de plaats waar nu het Stedelijk Museum gelegen is.

De oorsprong van de stad moet men dus niet bij de Grote Markt zoeken, maar wel bij het Karolingische domeincentrum **in de huidige Burchtstraat, die de**

oorspronkelijke loop van de Oude Dender volgt, in 1964 gedempt.” (Tot zover de geciteerde tekst.)

(Alhusta is géén Oudgermaans woord! Het is een reconstructie uit een veronderstelde Germaanse wortel!)

Als **naamkundigen hadden geweten** van meerdere **rivieren Aleste** over de grens, hetzelfde grote oude taalgebied,

dan zou voorgaande tekst er geheel anders hebben uitgezien. Zij zouden dan hebben beseft dat Aalst naar een riviernaam is genoemd, hier de Oude

Dender-stroom aanduidend. **Wáárom is er NU niet dat besef?!**

Ik weet waarom. Naamkundigen gunnen mij geen enkele gevonden herkomst!

Ik weet al weer 20 jaar de werkelijke herkomst. Ik vond mijn herkomst eertijds bevestigd in het werk van **Krahe**, de rivier **Alesta, Alest > Alst**.

Ik weet al 20 jaar de werkelijke herkomst van vele andere plaatsnamen.

En onlangs vond ik meerdere rivieren **Aleste** - **zwart op wit** - in het *Geschichtliches Ortslexikon Deutschlands* van Gerhard Köbler.

“**Asten-beck**, 12. Jh., bei Marienburg an der Innerste, **Asten-bike**”

(zie het *Ortslexikon* van K.), is de afgesloten vorm van **Alsten-beck**,

GEWOON TE ZIEN in de gedetailleerde atlas. Zie mijn kaartjes!

(Uit alle oude namen van de Innerste is de L weggevallen. De rivier zou eigenlijk Inner-ste moeten heten, naar de herkomst! Zie mijn onderzoek ‘Een reactie, en nog veel meer’ op mijn website.)

De herkomst is ‘beek van **Alste**, met grondvorm **Aleste**, het wáter, de *stroom*

van de beek’. Bij **Aalst in Vlaanderen**, voorheen ook **Alst**, is dat de

Oude Dender-stroom. Vergelijk **Aste-rode**, 1239 **Alsten-rode**.

Er is nog veel meer **Asten-** (< **Alsten**). **Asten-bach** stroomt door het

Asten-tal in Oostenrijk, in oorsprong **Alsten-bach** en

Alsten-tal, ‘beek en dal van **Alste**’, eerder **Aleste**.

Asten aan de Inn (eerder Ina < Ilna!) en **Asten** aan de **Alz**, 1073 **Asti-na**

(zie internet) (zie ook mijn kaartje), waren in oorsprong **Alsti-na**.

Vergelijk **Al-sti** met het meerdere **Ali-sti**, oude vermelding van **rivieren** en plaatsen **Aleste**, **Alest**, **Alst**.

“**Hastièrre-par-delà**, 10 Jh., bei Namur, **Hasteria**,

Haste-ri-ensis” (zie *Ortslexikon* van K.), “aan de **Maas**, Waals **Asti-re**”

(zie internet), was eertijds **Alsti-ri** (Alste-re) en **Halsti-ri** (Halste-re).

(Het is al te lezen in mijn eerste onderzoeken, zoals met vele namen het geval.) De nederzetting is naar de **Maas-stroom** genoemd. **Rivieren** en plaatsen **Alster** zijn slechts het topje van een ijsberg.

Halste was eertijds ook **Haleste**. Vergelijk **Alette** aan de Canche-stroom in Pas-de-Calais, 1127 **Alestei**,

1140 **Alesta**,

1156 **Alestes**,

1171 **Alesto**,

1194 **Aleste**,

12^e eeuw **Alesth**,

Halista,

Halletes,

1375 **Alestee**,

14^e eeuw **Alesque**,

1507 **Alette**,

1512 **Aleste**,

1515 **Allestes**,

18^e eeuw **Alettes** (zie Genea Wiki). Cours d'eau traversant la commune: la Dominoise, qui prend sa source a Alette", zijstroom van de Canche.

Aalst, eerder **Aleste** en **Alst**, aan de **Dender-stroom** in Oost-Vlaanderen, is **het topje van een ijsberg**.

De herkomst is **NIET** 'alsemkruid, woonplaats, heiligdom of boerderij'.

De herkomst is een *algemene riviernaam*, "mit st-Bildung", stammend van vóór onze jaartelling.

Het **wemelt** in Europa van deze *algemene riviernaam* **Ala, Alo, Ali**, "mit r-Bildung", "mit t-Bildung", "mit st-Bildung", "mit s-Suffix", "mit n-Suffix", "mit m-Suffix", enz. "Auch st-Bildungen fehlen nicht." (zie **Krahe**).

Alle rivieren, stromen werden vroeger beschouwd als **Ale, Alle** en ("im Ablaut damit" in de afleidingen) **Elle, Ele, Yle, Ille**, in de bronnen **Ala, Alla** en **Ella, Ela, Yla, Ila**.

Ale-ste is in de bronnen ook **Elle-ste** en **Ele-ste**. Elle en Ele zijn in de bronnen ook **Yle (Eile)** en **Ille**. Ale, Alle en Elle, Ele, Yle, Ille, zonder afleiding, zijn ook daadwerkelijk namen van **rivieren** in Europa, zo ook met voorgaande afleidin-

gen, wijd verbreid! In dit opzicht is **Aalst** het topje van een **enorme** ijsberg.

“Weisse **Elster**, 1012/1018 **Elstra**, 1021 **Alestra**, 1060 **Elstera**, geht auf germ. ***Alistra** zur **alteuropäischen** Wurzel **el-* bzw. **ol-* ‘fliessen’ zurück.”

Ik ben een andere mening toegedaan. De herkomst van **Ale**, enz. lijkt mij ‘heilige stroom, stroom bewoond door goden, stroom-goden, natuur-geesten.

Maar het verandert niet de herkomst van Aalst, genoemd naar Ale-waterloop.

“**Elster** (Weisse Elster) (F.), 12. Jh., **Nebenfluss** der Saale, **Ale-stra**, **Elle-stra**, **Ele-stra**”. (Zie het *Ortslexikon*.)

Ale-stra is hier de grondvorm van Elle-stra en Ele-stra. Of anders gezegd: Ale-stra “und im Ablaut dazu stehend” Elle-stra, Ele-stra,

zoals **Krahe** dat schrijft bij de afleiding “mit *r*-Bildung” bij de rivier de **Aller**, zijstroom van de Weser, eerder **Ala-ra**, “im Ablaut dazu stehend” **Ella-ra**, **Ela-ra** > **Ila-ra** (983 Hila-ra, 1049 Ila-ra, 1090 Illir-gowe, usw.) > **Iller**, zijstroom van de Donau (zie *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 37.) (Elle-re ontbreekt hier bij Krahe, maar niet bij andere afleidingen, zoals “mit *m*-Suffix”).

Vergelijk “**Aalst**, 10. Jh., in der Provinz **Gelderland**, **Bommelerwaard**,

Alisti, **Aloste**, **Alaste**, **Halosta** (um 814/815), **Aelste**, **Eleste**, **Elste**” (zie het *Ortslexikon*).

De nederzetting is zó duidelijk naar de **Maas-stroom** genoemd, bij **Aalst** in

Vlaanderen, 868 **Alosta**, de **Dender-stroom**, eerder ook **Alste**.

Alste-ne “und im Ablaut dazu” **Elste-ne**, **Eilste-ne**, **Ilste-ne** werd in de loop der tijd ook GEWOON tot **Aste-ne** en **Este-ne**, **Eiste-ne**, **Iste-ne**, waarna **Asten** en **Esten**, **Eisten**, **Isten**, o.a. de herkomst van

Geert Van Isten-dael, in

oorsprong ‘dal van **Ilste**, Il-waterloop “mit *st*-Bildung”. Uit ontzettend veel namen is de L weggefallen, **ONBEKEND** in naamkundige kringen!

Naamkundigen verklaren alle plaats- en riviernamen (in oorsprong onze oudste rivier- of waternamen), alsof ze zuiver zijn overgeleverd, de **PRAKTIJK** van de wetenschap der plaatsnaamkunde! **Zie alle plaatsnamenboeken!** (Zie voor **Esten** en **Eisten**, eertijds Elste-ne en Eilste-ne > Este-ne en Eiste-ne, hierna.)

Herman Van Ister-dael,

voormalig bestuurslid van de Geschiedkundige Vereniging **Het Land van Aalst**, en schrijver van *Archief van het Land van Aalst*,

zou eigenlijk Herman Van Ilster-dael

moeten heten, ‘**dal vàn Ilste**’, naar de herkomst, met grondvorm **Alste**, **Aalste**.

Alste-re “und im Ablaut damit” **Elste-re**, **Ilste-re** is een riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling. Ille is wijd verbreid, hier “mit st-Bildung”, **Ille-ste**, **Ilste**, met grondvorm **Ale-ste**, **Alste** (zo ook bij Krahe: Ille-re, Ilre < Ale-re, Alre).

(Hier zou nog zeer veel aan toe te voegen zijn. Zie mijn onderzoeken. Ik ga niet alles opnieuw verwoorden! En waarvoor zou ik dat trouwens nog doen? Naamkundigen reageren toch niet. Zij zwijgen al vele jaren. Niemand bestudeert mijn onderzoeken, omdat ik van beroep geen naamkundige ben. Of zal er een andere reden zijn, mijn meermalen herhaalde, zo ‘liefdevolle’ reacties van **prof. Blok** en **prof. Rentenaar**? Maar ik geef het niet op, al kost het mij moeite. Er zal toch zeker nog een keer een naamkundige opstaan, die mijn werk gaat waarderen?)

De rivier de **Ilster** (5 km) is een zijstroom van de

Aller, via **Örtze** (62 km). “Ilster ist ein Nebenfluss der Örtze, und Ortsteil von Munster in Nieder-Sachsen.” Zie mijn kaartje, waarop Ilster nog is te zien als een **nederzetting** aan de Örtze. De plaats was vroeger een zelfstandige gemeente.

“Der bei Cassides Dio (55/10a) erwähnte **Fluss “Histro”** wird unter Historikern mit der Ilster gleichgesetzt.” (Zie internet.) Histro (spreek uit Hiestro) is de afgesloten overgeleverde vorm van **Hilstro**, Hilste-re, **Hilster**.

Ila, **Hila** is een wijd verbreide oude riviernaam, met meerdere afleidingen, suffixen, te zien in *Unsere ältesten Flussnamen*, waaronder “mit st-Bildung”! **Ila** en **Hila** zijn de oude namen van de grote Rijn-stroom de **Ill** bij Straatsburg. **Ila**, **Hila** werd bij **Ila-sa**, **Hila-sa**, “mit s-Suffix”, in de loop der eeuwen tot de klankomwisseling, **Isala**, **Hisala**, nu rivieren en plaatsen Issel, Izel, Hizel, IJssel, Heizel.

Alster “und im Ablaut damit” **Elster, Ilster**

is een oude riviernaam, ontstaan uit

Ala-sta en **Ella-sta, Ela-sta, Yla-sta, Ila-sta**,
(Alo-sta, **Aalst**),

>

(> = ‘geworden tot’)

Ale-ste, Alste en **Elle-ste, Elste, Ele-ste,**
Eelste, Yle-ste, Ylste, Ille-ste, Ilste

>

Aste, Este, Eeste, Yste, Iste!

Zie hierna de **Este** (62 km), zij-rivier van de Elbe, ook aangeduid met **Eeste, Eest**.

Alste “und im Ablaut damit” **Elste, Ilste!** Zie ook **Krahe** “**Alme** und im Ablaut damit **Elme, Ilme**” (zie *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 36), hier “mit *m*-Suffix” (**Krahe**), in plaats van “mit *st*-Bildung” (**Krahe**: “Auch *st*-Bildungen fehlen nicht”).

Zie het *Ortslexikon*: “**Elster** (weisse Elster) (**Fluss**), 12. Jh., **Nebenfluss der Saale, Elle-stra, Ele-stra**”, “mit Grundform”, de oudste naam, **Ale-stra**.

Zie internet:

“**Este** (62 km), **Nebenfluss der Elbe** in Niedersachsen und Hamburg,
Niederdeutsch **Eest**”, was in oorsprong **Elste** en **Eelst, Eelste**,

met grondvorm **Aelste!**

Opnieuw een **rivier**, weer een Elbe-stroom, die in wezen in oorsprong ook **Ale-ste** is, eerder **Ala-sta** of **Alo-sta**, zoals **Aalst** in **Oost-Vlaanderen**, dáár de **Dender-stroom** aanduidend, zij-rivier van de **Schelde**.

Uit zó vele namen is de **L** weggefallen, **ONBEKEND** in naamkundige kringen!

Istha, “Stadtteil der Stadt **Wolfshagen** im nordhessischen Landkreis Kassel”, 1123 **Ise-de**, 1180 **Isi-the**, 1253 **Iste**, 1258 **Hyste**, “später auch **Yste**”, was in oorsprong

Ilstha, **Ilse-de**, **Ilsi-the**, **Ilste**, **Hylste** en **Ylste**.

De plaats is genoemd naar de **Fulda-stroom**, de *algemene* riviernaam **Ila**, **Hila**, in de bronnen bijna altijd ook **Yla**, **Hyla**, OVERAL in hetzelfde grote oude taalgebied TE ZIEN, met de meerdere bekende afleidingen, suffixen. (Hyste, Yste wordt in het Duits uitgesproken als Haiste, Aiste < Hailste, Ailste.)

Hyste < **Hylste** is ook de herkomst van **Heister-bach** (spreek uit Haister-bach), een stroom waarnaar een bekend klooster is genoemd, nu een ruïne, eertijds gebouwd in het Heisterbacher Tal. De herkomst is ‘beek van een stroom **Hyle** (**Heile**)’, **Heilster-bach**. Uit vele plaatsnamen is in de loop der eeuwen zo gemakkelijk de L weggevallen.

Aister-ham in Beieren was in oorsprong **Ailster-ham**, ‘woonplaats aan **Yle**, **Yl**, de afleiding “mit st-Bildung”. Er is nog zoveel meer! Zie mijn onderzoek.

Ister-giesel ligt ook aan de **Fulda-stroom**, nu een stadsdeel van de

plaats Fulda. De herkomst is **Ilster-Giesel**. De rivier de **Giesel** (7,2 km) is een zijstroom van de **Fulda**.

“De **Ister** of **Hister** is een oude benaming voor de benedenloop van de **Donau** in de tijd van de Romeinen.”

De Oud-Europese riviernamen stammen **van ver vóór onze jaartelling**. Mijn gehele onderzoek toont aan dat de L zó gemakkelijk is weggevallen uit vele namen. De bewoners aan de Donau zullen eertijds de namen zeker hebben uitgesproken als

Ilster en **Hilster** (**Ielster** en **Hielster**). De ultieme herkomst is **Ila-sta**, **Hila-sta**. De riviernaam **Ila**, **Hila** is wijd verbreid aan **Donau-stromen!**

De herkomst is in het groot gezien: **Alster**, **Halster** “und im Ablaut dazu”

Elster, **Helster**, **Ilster**, **Hilster**. **Helster** is ook een oude naam van de Elbe-stromen **Elster**. Zie *Deutsche Namenkunde* van **Adolf Bach**.

Astnum, 11^e eeuw, oude naam van **Eisten** (zie het tijdschrift *Naamkunde*, 1999, afl. 3-4, p. 224), was eertijds **Alstnum**, **Alsten-hem**, “im Ablaut damit” **Elsten**, **Eilsten** (spreek uit Ailsten), **GEWOON TE ZIEN** in gedetailleerde atlas. Zie mijn kaartje, in mijn ‘Getekend Onderzoek’, p. 487, enz. alwaar ik de **zó onterechte** reactie van prof. **Rentenaar** op mijn onderzoek bespreek, een onderzoek dat hij **NOOIT** heeft gelezen. **Elsten** ligt hier in hetzelfde stroomgebied als **Eisten** < **Eilsten**. Vergelijk **Astnum** met **Aste-rode** bij Neukirchen, 1239 **Alsten-rode**.

Nogmaals, ik kan het niet genoeg benadrukken: Naamkundigen verklaren alle plaatsnamen alsof ze zuiver zijn overgeleverd in de middeleeuwse bronnen, DE PRAKTIJK van de wetenschap der plaatsnaamkunde!

Inderdaad, **Aalst = Elst** is **NIET** ‘plaats waar elzen groeien’. (Zie **De Gids van Vlaanderen**: “Vrij algemeen werd aangenomen dat het toponiem Aalst een plek aanduidde waar elzen groeiden (Aalst = Elst). Nieuw onderzoek heeft uitgewezen dat dat taalkundig volstrekt onmogelijk is.”)

De herkomst van **Aalst = Elst** is een oude **rivier-** of **waternaam**, n.l.

Ael-ste < **Ale-ste** “im Ablaut damit” **El-ste** < **Elle-ste**.

Zie mijn onderzoek, waarin vele **rivieren Ale, Elle**. Vergelijk de **rivier** de **Elle**, zijstroom van de Maas, via Roer, waaraan **Ellen**, voorheen (zie Gysseling) **Ali-na**, hier de afleiding “mit *n*-Suffix” i.p.v. “mit *st*-Bildung”: Ale-ne “im Ablaut” Elle-ne.

“**Elst**, 11. Jh., in Gelderland, **Ali-sti** (8), **Eli-sta**, **Ele-ste**, **El-ste**, **Elst**” (zie het *Ortslexikon*), is genoemd naar de oude **riviernaam Ale, Elle, Ele**, hier “mit *st*-Bildung”, hier een vroegere Rijn (Waal)-stroom.

“Mit *r*-Bildung” is dat **Ale-re** “und im Ablaut damit” **Elle-re**, **Ele-re**.

“Mit *n*-Suffix” is dat **Ale-ne** “und im Ablaut damit” **Elle-ne**, **Ele-ne**.

“Mit *t*-Bildung” is dat **Ale-te** “und im Ablaut damit” **Elle-te**, **Ele-te** (eertijds ook geworden tot de klankomwisselingen **Atele** en **Ettele**, **Etele**).

“Mit *m*-Suffix” is dat **Ale-me** “und im Ablaut damit” **Elle-me**, **Ele-me** (eertijds ook geworden tot de klankomwisselingen **Amele** en **Emmele**, **Emele**).

“**Elsten**, 12. Jh., wüst bei Wommelgem bei **Antwerpen**, **Ali-sti**

(10), **El-sten**, **Hel-sten**, **Elste-ne** (zie het *Ortslexikon*), is nog één van de vele te geven voorbeelden.

Ali-sti, later **Ale-ste**, is wijd verbreid, **Ale-waterloop**

“mit *st-Bildung*”. (Zie voor véél meer: hierna!). Is **Ale-ste**, hier ook **Hel-sten**, ‘alsemkruid’, ‘woonplaats’, ‘heiligdom’ of ‘boerderij’?!

Elste-ne werd elders in de loop der tijd tot **Este-ne**, **Esten**, zoals **Alste-ne** tot **Aste-ne**, **Asten** werd, en **Eilste-ne** tot **Eiste-ne**, **Eisten** en **Ilste-ne** tot **Iste-ne**, **Isten**.

Nogmaals,

De **Este** (62,3 km), is een zij-rivier van de **Elbe** in Nieder-Sachsen en

Hamburg, Niederdeutsch **Eest**.

De rivier de Este zou eigenlijk **Elste** of **Eelst** moeten heten, met

grondvorm **Aelst**, naar de herkomst!

De ultieme herkomst is **Elle-ste** en **Ele-ste**, de oude namen van weer een andere **Elbe**-stroom, n.l. de **Weisse Elster**, met oudste naam **Ale-stra**.

Vergelijk hier de rivier de **Ehle** (40 km), ook al weer een zijstroom van de **Elbe**, in Sachsen-Anhalt. **Ehle-ste**, **Ehlste** werd tot **Ehste**, **Ehst**, **Eest**.

De **Ehle**, de **Este**, de **Weisse Elster**, de **Schwarze Elster** en de **Alster** in Hamburg, **zijrivieren** van de **Elbe**,

bij elkaar **600 km**, hebben als **ultieme herkomst:**

Ala-stra!

Immers,

De **Ehle** is **Ele** (40 km).

De **Este**, ook **Eest**, was in oorsprong **Elste** en **Eelst** < **Elle-ste** en **Ele-ste** (zie hiervoor) (62 km).

De **Weisse Elster** was voorheen **Elle-stra**, **Ele-stra** en **Ale-stra** (zie het *Ortslexikon*) (257 km).

“Der **Schwarze Elster** ist überliefert 1012/18 als **Elstra** und 1177 **Alstera**, mit Grundform **Alistra**, indogermanisch” (zie internet) (179 km) (Ik loop hier vooruit op wat ik aan het eind van dit schrijven op internet las, en hier heb tussengevoegd. Zie daar).

De **Alster** in Hamburg, met de grondvorm **Alistra**, was in de 11^e eeuw **Alstra** (Köbler). “**Ele-stra**, Fluss **Alster** in Hamburg” (internet) (56 km).

“**Esten**, 10. Jh., oder Holzappel im Engersgau, **Asti-ne**” (*Ortslexikon*),
was eertijds **Alsti-ne** “und im Ablaut damit” **Elsti-ne**, waarna
Este-ne, **Esten**.

Uit **Aeste**, **Aste**, **Oste** (enz.) en **Este**, **Eeste**, **Eiste**, **Iste** is
de **L** weggefallen. Zie mijn onderzoeken, de vele vergelijkingen!

Aesten-berg bei Heringhausen (*Altdeutsches*
Namenbuch van Förstemann), was eertijds **Aelsten**-berg.

De rivier de **Oste**, 153 km, is ook een zijstroom van de **Elbe**, in Nieder-
sachsen. De herkomst is **Olste**. Dat is **TE ZIEN** aan drie namen van nederzet-
tingen aan die stroom. Zie mijn kaartje!
Uit de plaatsnamen **Aasten**, **Asten**, **Osten** en **Esten**, **Eesten**,
Eisten, **Isten**, zonder of met een tweede element, is de **L** weggefallen.

“**Esten-owe**, 12. Jh., unbestimmt in Bayern” (*Ortslexikon*), is de afgesloten
vorm van **Elsten-owe**, ontstaan uit **Elste-ne**, eerder **Elsta-na**.

Elle-ste heeft als grondvorm **Ale-ste**.

“**Ast-heim**, 11. Jh., bei Grossgerau, **Aste-heim**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Alste-heim**.

Vergelijk **Aste-rode** bij Neukirchen, 1239 **Alsten-rode** (zie website Asterode, Geschichte des Dorfes), hier eerder besproken, d.i. ‘rooiing aan **Ale-**, **Al**-waterloop’, “mit *st*-Bildung”, de Schwalm-*stroom* in Hessen.

“**Asten**, 12. Jh., bei Ebersberg, **Asti-ne**, **Eustin**” (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Alsti-ne** en **Eulsti-ne**, in de loop der tijd geworden tot **Asti-ne** en **Eusti-ne**, **Eustin**. **Eule**, een rivier- of waternaam, is in de bronnen ook **Öle** en **Ole**, en, wederom in de bronnen, óók **Ale**.

“**Astner**, 11. Jh., bei Eferding in Oberösterreich, **Avista**, **Aousten**, **Eusta**, **Ensten**” (zie het *Ortslexikon*), zou eigenlijk **Alstner** moeten heten, samentrekking van **Alste-ner**, naar de herkomst, eertijds ook **Eulsta**, op hetzelfde neerkomend als **Alsta**.

Ensten wijst op een eerder **Enne-sten** < **Elne-sten**. Vergelijk **Ennest** aan de Ruhr/Lenne-stroom, eertijds **Elnest**, **Elne-ste**. Zie mijn kaartje.

“**Aste-ne**, 10. Jh., in **Ostflandern**, **Hachtinna**” (zie *Ortslexikon*), was in oorsprong **Alste-ne**. **Alch-te-ne**, **Halch-te-ne** werd tot **Achte-ne**, **Hach-te-ne** (zie mijn onderzoek). De rivier- of waternaam **Alche** is wijd verbreid! **Gysseling** geeft bij **Astene** alleen de oude namen **Astine**, **Hasten**, **Hastine** en **Astina**, de afgesleten vormen van **Alsti-na** en **Halsti-na**.

“**Acht**, 10. Jh., ein Flussname, **Accha** (3), **Aka-da**, **Eke-da**” (zie het *Ortslexikon*), toont de afgesleten vormen van **Alch-te Aelka-da**, **Eelke-da** en **Alcha**, **Alca**. (Ik kom hier later op terug bij Ekeren.)

“**Aster-burgi**”, plaats in het *Ortslexikon*, is de afgesleten overgeleverde vorm van **Alster-burgi**, dat is burcht aan **Alste**.
Dezelfde herkomst heeft **Aster-ga**, ook te zien in het *Ortslexikon*.

“**Astropon**, 12. Jh., unbestimmt im Nordwesten” (zie *Ortslexikon*), wijst op een oorspronkelijk **Alstro-pon**, oude spelling van **Alstre-pen**, d.i. **Alstre-apa**, **Alstre**-‘waterloop’. (In mijn geschreven en getekend onderzoek staat, op p. 1688: **Alstre** werd tot **Astre**, in **Astra-pa**, oude naam in het Top.W.b. Maar ik kan dat niet meer achterhalen.)

Vergelijk

“**Alstre-werdere**, 12. Jh., (Werder) an der **Alster**” (*Ortslexikon*), de **Elbe**-stroom in **Hamburg**, 11^e eeuw **Alstra** (*Ortslexikon*).

Alstra is de samentrekking van **Alsta-ra**, afleiding “mit *r*-Bildung” van **Alsta**, eerder ook **Alosta**, nu **Aalst** in Oost-Vlaanderen, genoemd naar de **Dender-stroom**.

“**Alst**, 12. Jh., bei Albersloh, Münster, Westfalen, **Ali-sti**, **Alest Darpe**”

(*Ortslexikon*), ligt aan de **RIVIER** de **Alst**, zijstroom van de Werse, genoemd door **prof. Krahe**, 12^e eeuw **Alest** > **Alst**, eerder **Alesta** (zie *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 38, bij “Auch st-Bildungen fehlen nicht”), op hetzelfde neerkomend als **Alosta**, nu **Aalst**, 1088, 1144, 1163

Alst, aan de **RIVIER** de **Dender**.

“**Alst**, Fluss, 9. Jh., bei Leer, Steinfurt, **Ali-sti**, **Alst**”

(zie het *Ortslexikon*), is een **RIVIER**, een zijstroom van de Vechte, via Steinfurter Aa. Aan deze stroom ligt ook de **nederzetting Alst**. Zie kaartje.

Alst, ook **Ale-ste**, 868 **Alo-sta**, in **Oost-Vlaanderen**,

is genoemd naar de **RIVIER** de **Dender**. Aalst was voorheen 3x Alst (zie Gysseling). Is **Alo-sta** iets anders dan **Ali-sti**?!

“**Alst** (es gibt in der Rheinprovinz noch ein **Alst**)” (zie het *Ortslexikon*).

Aalst aan de Maas-stroom de Dommel bij Waalre (bij Eindhoven) wordt in het *Ortslexikon* van Köbler **6** keer vermeld als **Ali-sti**, maar in *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie* alleen maar met **Alst**, **Haelst** en **Aelst**. De plaats wordt in het *Toponymisch Woordenboek* van Gysseling niet genoemd.

Nogmaals,

Elst in Gelderland wordt in de bronnen **8** keer vermeld als **Ali-sti**, en ook als **Eli-sta**, **Ele-ste** en **El-ste** (zie het *Ortslexikon*).

Nogmaals,

Elsten, 12^e eeuw, woest bij Wommelgem in Antwerpen, wordt **10** keer vermeld als **Ali-sti** (zie het *Ortslexikon*).

Aalst, gemeente Buren in Gelderland, ca. 1400 **aelst** (de plaats zal zijn genoemd naar een Linge-stroom), wordt alleen genoemd in *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*.

Dat is ook het geval met **Ter Aalst**, gem. Oosterhout in Noordbrabant, voorheen **3** keer **ter Aelst**. De plaats ligt aan een grote plas (zie de atlas), dus **ter**, d.i. **áán Ale-ste**, het wáter, waaraan het is ontstaan!

Er ligt ook nog een plaats **Aalst** aan de Oude Rijn in de Betuwe, tussen Lienden en Kesteren (ten zuiden van Rhenen), in geen enkel plaatsnamenboek genoemd.

En dan is er ook nog **“Alisti**, 11. Jh., Teil der Bauerschaft de Ooy bei Zevenaar, Provinz Gelderland” (zie het *Ortslexikon*), aan een Neder-Rijn-stroom, d.i. **Ali-sti**, de afleiding “mit **st**-Bildung”.

Stroomafwaarts ligt **Elden**, aan de Neder-Rijn-stroom bij Arnhem, voorheen

Aliti, **Elti** en **Ælthe**, **Æltes** (zie *Lexicon* van Blok). **Ali-ti** is

de afleiding “mit **t**-Bildung”. **Elde** en **Elte** zijn ontstaan uit **Elle-de** en **Elle-te**, met grondvorm **Ale-de** en **Ale-te** (eertijds ook geworden tot de klankomwisselingen **Adele**, **Atele** en **Eddele**, **Ettele**). Zie ook de **Elde**, zijrivier van de **Elbe** (zie mijn kaartje), en wat **Krahe** daarover schrijft! Er zijn over de grens vele **rivieren Elte**. Zie de kaartjes in mijn ‘Getekend Onderzoek’. Zie voor veel meer, mijn onderzoeken.

“**ATHEL**, 8. Jh., Bedeutung unbestimmt”

(zie het *Ortslexikon*, waarin de naam met hoofdletters), is **zó duidelijk** de klank-

omwisseling van **Ale-the**, Ale-waterloop “mit *t*-Bildung”, in de loop

der eeuwen geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Athele**.

Het is één van de vele klankomwisselingen, die in de **vroege middeleeuwen** hebben plaats gevonden, **ONBEKEND in naamkundige kringen**. Zie het bewijs in mijn onderzoeken.

Aalst aan de Afgedamde Maas was voorheen **Halo-sta**

(in 814), **Ali-sti**, **Alo-ste**, **Ala-ste** en **Ael-ste**, genoemd in

alle plaatsnamenboeken, in het *Ortslexikon* ook nog met **Ele-ste** en **El-ste**.

Zie mijn werstuk **De herkomst van de naam Aalst**, naar aanleiding van **Aalst 1200 jaar**, en de **Dag van Aalst**, 17 mei 2014.

Aalst aan de Demer-stroom in Belgisch Limburg was in de middeleeuwse

bronnen **1** keer **Alste** (in 1107), **1** keer **Alst** (in 1153) en **4** keer

Alost (zie Gysseling). **Alste** is **wijd verbreid** in Europa, **zuiver** en **afgesleten** overgeleverd, over de grens aangeduid als: **alteuropäische Flussname**.

Aalst-St-Pieters aan de Schelde-stroom in **Gent**, was in de bron-

nen **3** keer **Alost** en **2** keer **Alst** (zie Gysseling). Het gehucht is nu een wijk in Gent, vroeger buiten de muren gelegen, tussen de **Leie** en de **Schelde** (zie internet).

Aalst is ook nog een dorp in de gemeente Hoegaarden, gelegen aan en bij de samenvloeiing van de Grote Nete en Schoorbroekbeek (zie internet). De Nete is ook een Schelde-stroom, immers een zijrivier van de Demer.

Aalst in Oost-Vlaanderen, aan de Schelde-

stroom de **Dender**, wordt **1** keer vermeld als **Alosta**, te lezen als **Alo-sta**, **18** keer als **Alost** en **3** keer als **Alst** (zie Gysseling).

Nog wat **Aste-**, in oorsprong **Alste-**:

“**Ast-feld**, 12. Jh., bei (Bad) Gandersheim an der Grane, **Ast-velde**”
(zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Alst-velde**.

Er is ook een “**Asten-feld** bei Usselen”, < **Alsten-feld**.

Vergelijk het eerder besproken “**Ast-heim**, 11. Jh., bei Grossgerau,
Aste-heim” (zie *Ortslexikon*), afgesleten vorm van **Alste-heim**.

Vergelijk nogmaals

Aste-rode bij Neukirchen, 1239 **Alsten-rod**e
(zie de website Asterode – Geschichte des Dorfes).

De plaats zou eigenlijk **Alste-rod**e moeten heten, **naar de herkomst**:
‘rooing aan Alste’, Al-waterloop “mit st-Bildung”, de Schwalm-stroom in Hessen.”

Dat **Aste-** eertijds **Alste-** was is óók **TE ZIEN** op mijn vele getekende kaartjes uit de gedetailleerde atlas.

“**Asten-berg**, 16. Jh., bei Winterberg, Asten-bergk”, en “**Asten-berg** bei Brilon” (zie *Ortslexikon*), waren in oorsprong **Alsten-berg**. Zie Asten-berg aan de Ruhr-stroom de Lenne (zie mijn kaartje) en aan de Inn.

Nogmaals

“**Aesten-berg** bei Heringhausen” (zie *Altdeutsches Namenbuch* van Ernst Wilhelm Förstemann) is de **afgesleten overgeleverde vorm** van **Aelsten-berg**.

Vergelijk **Asten** aan een Maas-stroom in Noordbrabant (**nabij Aalst**, 1281 **Alst**, ook aan een Maas-stroom), voorheen **Aste-ne**, **Haste-ne**, maar ook

(zie Van der Aa) “**door landlieden gemeenlijk Aasten** geheeten”, “op de Aa, welke rivier in de nabijheid van het dorp haren oorsprong neemt”.

De herkomst is **Alste-ne**, **Halste-ne**, **Aalsten** (< **Aelste-ne**).

Asten wordt op z’n Brabants uitgesproken als **Ááste** (zie Wikipedia, aldus geschreven), afgesleten vorm van **Áálste**, een **L-emphaticum**!

“**Toponymici zijn er nog niet in geslaagd de plaatsnaam Asten deugdelijk te verklaren.**” (Zie Wikipedia.) Ik weet al **20** jaar de herkomst!

Het is maar één van de **vele** plaatsnamen waaruit aantoonbaar de **L** is weggefallen, **ONBEKEND** in naamkundige kringen.

Een wonder:

Naamkundigen schrijven mij: Inderdaad, **Aste-ne** was in oorsprong **Alste-ne**. Zal ik nog op **Van Durme** kunnen rekenen?

“**Asten** bei Brakel, bei Höxter, im 13. Jh., **Assten, Azethen**”
(zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Alse-ten** en **Aelze-then**.

Astenet in Duitstalig **België**, provincie Luik, gem. Walhorn, is de afgesle-
ten overgeleverde vorm van **Alste-net**, genoemd naar de Maas-stroom de
Geul onder Aken.

“**Hasten-beck**, 9. Jh., an dem Bache **Haste**
bei Hameln, **Asten-bechi**” (zie *Ortslexikon*), was eertijds
Halste, Halsten-beck en **Alsten-bechi**.

De beek ligt bij Hamelen.

Ale-me, Hale-me, de afleiding “mit *m*-Suffix”, i.p.v. “mit *st*-Bildung”, werd
eertijds in de loop der eeuwen ook tot de klankomwisseling **Amele, Hamele**.

Uit **Haste, Haste-Bach, Haste-hausen, Hasten-bach, Hasten-**

beck, Hasten-rath (zie mijn kaartje), **Haster-bach**, enz., is de **L** weg
gevallen, in oorsprong **Halste-, Halsten-, Halster-**.

Halsten-bek ligt naast **Hamburg, zuiver**

overgeleverd. “Durch das Gemeindegebiet fließen die Bäche Burbek und Dupenau, sowie die Ballerbek”, zo op de gedetailleerde landkaart te zien, beken van de

Mühlenau, zijstroom van de **Elbe**-stroom de **Alster** (56 km), die door **Hamburg** stroomt. **Alster** was eertijds ook **Halster**.

Het is de oude riviernaam **Ale-ste, Hale-ste, Al-ste, Hal-ste**.

“**Halsten-beck**, 12. Jh., bei **Halle** in Westfalen?, **Halsten-beke**” (zie het *Ortslexikon*). Volgens mij ligt deze beek niet in Westfalen, maar bij **Halle**, waar de **Weisse Elster** stroomt, met oudste namen **Alster** en **Alestra**.

“**Halsten-fleit**, 12. Jh., **unbestimmt** bei **Stade**” (zie *Ortslexikon*), is *fleit, flethe, vliet* ‘waterloop in getijdengebied’ van **Halste (Alste)**, hier een **Elbe**-stroom met eb en vloed.

Halsten-fleit komt op hetzelfde neer als **Alsten-fleit**.

Stade ligt “aan de oever van de **Elbe**”, ten westen van Hamburg. Het was in de middeleeuwen een Hanzestad.

Een nabije zijrivier van de **Elbe** is hier de **Alster**, stromend door **Hamburg**, met oude namen **Ele-stra** en **Al-stra**, “mit Grundform **Ale-stra**”.

Hahle is nu een stadsdeel van **Stade** (zie internet), elders aan stromen bij de afleiding “mit **st**-Bildung” geworden tot **Hale-ste**, in de bronnen ook **Ale-ste**, grondvormen van **Halste** en **Alste**. **Hahle** is hier genoemd naar de **Elbe-stroom**!

“**Hahle** ist ein **Zufluss** der **Rhume** in Thüringen und Nieder-Sachsen.” **Ale, Hale**, in de bronnen ook **Ala, Hala** en **Alo, Halo**, is een wijd verbreide **oude riviernaam**, met meerdere afleidingen, waaronder “mit **st**-Bildung”, zoals **Halo-sta**, 814, en **Alo-sta**, 868, respectievelijk de **oudste** naam van **Aalst** aan de **Maas-stroom** in Nederland en de oudste naam van **Aalst** aan de **Dender-stroom** in Vlaanderen.

Hala-te werd aan de **Maas-stroom** bij Den Bosch tot de **klankomwisseling Hatalle**, 815, de oudste naam van **Hedel(e)**, tussen 800 en 850 ook **Hedilla**, **klankomwisseling** van **Heli-da**. Zie mijn document! **Heli** is in de bronnen ook **Hali**, zoals **Eli**, met grondvorm **Ali**.

De **Hahle** is een zijstroom van de **Weser**, via **Rhume, Leine** en **Aller**. De **Ahle** is een zijstroom van de **Weser**, via **Schwülme**. Zie mijn kaartje.

Zie ook Alette aan de Canche-stroom in Pas-de-Calais, 12^e eeuw **Ale-sta, Ale-ste**, en ook **Hali-sta**, de oude spelling van **Hale-ste**.

Zie ook **Haelst**, 1306, oude naam van **Aalst** aan de Maas-stroom de Tongelreep bij Waalre/Eindhoven, ontstaan uit **Hale-ste**.

“**Halstern**, 12. Jh., bei Mennighüffen bzw. Löhne bei

Herford, sehe **Halsten-beck** bei Gütersloh 12. Jh., **Halsten-fleit** 1157” (zie *Ortslexikon*), heb ik ook behandeld in mijn werkstukken. De naam komt op hetzelfde

neer als **Alstern**. **Halstern** bij Löhne/Minden is genoemd naar de **Weser-stroom**. Zie mijn kaartje.

Vergelijk **Halsteren** in Nederland bij Bergen op Zoom, ook aangeduid met **Alsteren** (zie Van der Aa), genoemd naar de Ooster-**Schelde-stroom**.

Halsten-beck bij Gütersloh ligt aan de **Ems**, de Ems met zijstroom

“**Alst**, 12. Jh. **Alest** < **Alesta**”, via **Werse** (zie *Krahe, Unsere ältesten Flussnamen*, p. 38), waaraan de nederzetting

“**Alst**, 12. Jh. **Alisti**, **Alest**” (zie het *Ortslexikon*).

Halst, **Halest** < **Halesta** komt op hetzelfde neer.

Halsten-beck komt op hetzelfde neer als **Alsten-beck**.

Halsten-berg ligt aan een zijstroom van de **Ruhr** bij Schwerte,

op hetzelfde neerkomend als **Alsten-berg**, geworden tot het meerdere

Asten-berg, waaronder ook aan een **Ruhr-stroom**! Zie mijn kaartje.

Aalst aan de **Dender-stroom** in **Oost-Vlaanderen** was in 1088, 1144 en 1163 **Alst** (zie Gysseling).

Ik schreef eerder:

Wist **Van Durme** van “**Alster-munde**, 12. Jh., **unbestimmt** mit Bezug zu Anhalt” (zie het *Ortslexikon*)?

Is ‘**monding van Alste**’ monding van ‘wild alsemkruid’, monding van ‘woonplaats’, monding van (prehistorisch) ‘heiligdom’ of monding van ‘boerderij’?!
Ik heb eerst nu **Alstermunde** ‘gegoogeld’. En wat blijkt?

De plaats **Elster** (geschreven als Elster (Elbe) of Elster/Elbe), gelegen aan de monding van de **Schwarze Elster**, alwaar die overgaat in de

Elbe, was in 1187 **Alster-munde** geheten!

“Elster wurde im Jahr 1187 erstmals urkundlich als Alstermunde erwähnt.” De plaats, vroeger een belangrijke vissershaven, wordt elders ook gespeld als Alstermünde.

Ook de **Schwarze Elster** was dus, net als de **Weisse Elster**, eeuwen eerder **Alstere**, **Alstra** “mit” (zie naamkundig wer) “Grundform **Alestra**”!

Zie op internet “Geographische Namen zwischen Saale und Neisse”, onder het kopje “**germanische Gewässernamen**”:

“Zu dieser Gruppe gehört der Name der **Schwarzen Elster**, überliefert

1012/18 als **Elstra** **nigra** und 1177 als **Alstera**,

mit Grundform **Alistra**, indogermanisch.”

3 Elbe-stromen, meer dan 500 km

Aalst, Alst, “und im

Ablaut damit” **Elst.** (Eigenlijk 600 km. Zie eerder.)

Maar **Dirk Van de Perre**, redactiesecretaris van het **Land van Aalst**, heeft die herkomst, een oude wijd verbreide riviernaam, in Oost-Vlaanderen genoemd naar de Dender-stroom, een herkomst bevestigd in *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 38, van **prof. dr. Hans Krahe**, “ter lezing en beoordeling doorgegeven aan **dr. Luc Van Durme**, specialist in plaatsnaamkunde”. Waarna hij mij schreef: “Ik ontvang inmiddels **een oordeel over je tekst van dr.**

Van Durme. Dat is negatief. Ik hecht in deze materie meer belang aan zijn oordeel dan aan het mijne, omdat hij in deze materie een grote deskundigheid bezit, terwijl ik in deze materie een leek ben.”

Hij voegt daar zelfs nog aan toe: “Hoewel ik van oordeel ben dat tegenspraak in de wetenschap heilzaam is en ik daarom aan afwijkende stellingen graag ook ruimte wil geven, ligt de aard van uw bewijsvoering zover buiten de paden van de toponymie, dat een eventuele discussie slechts **een dovemansgesprek** kan zijn.”

Het *wijd verbreide* **Alasta, Alost, Alisti,**
ook **Alsta, Alsti, Alst,** blijkt overal een **riviernaam**.

Hij schreef mij ook: “Ik ken geen enkele bron waarin ‘ale’ als naam voor de rivier de Dender voorkomt, tenzij Aalst als bewijs wordt aangevoerd, maar hier is het mogelijke verband **een loutere veronderstelling.**”

Als er in hetzelfde grote oude taalgebied **rivieren Ala** zijn (zie **Krahe, Nicolaisen** en mijn onderzoek), zo óók **rivieren Ala-ra, Ala-na** èn **Ala-sta**, afleidingen “mit *r*-Bildung”, “mit *n*-Suffix”, “und *st*-Bildungen fehlen nicht”, dan duidt Alost aan de Dender de **Dender-stroom** aan. Dat is géén “loutere veronderstelling”!

Het is gewoon wáár! En dat blijkt ook uit meerdere nederzettingsnamen aan de Dender-stromen. Zie mijn onderzoeken, de kaartjes van die stromen.

Ook Van de Perre oordeelt hier, zónder mijn werk bestudeerd te hebben!

Op internet lees ik bij **Alteuropäische Gewässernamen**, onder het kopje **Erläuterungen**:

“Aus der Anwendung der in (1) genannten Kriterien ergibt sich ein Netz voreinzelsprachlicher Namen, das ganz Europa in unterschiedlicher Dichte überzieht. Dieses Erkenntnis und ihr Terminus ‘alteuropäisch’ verdankt man **Hans Krahe** (1949; 1954; 1964). Schon vor ihm hatten Ferguson (1862), Būga (1913), Vasmer (1913), Rozwadowski (1948) Gewässernamen miteinander in der Weise verglichen, dass ihre Zuweisung zu einer Einzelsprache ausschied. Den Eindruck der Vernetzung verstärken die an den verschiedenen Wurzeln wiederkehrenden Suffixe. Es stellen sich Namenreihen vom Typ *Al(i)a – Al(a)-va – Alma – Alna – Alara*

– *Alant(i)a – Alsa – **Alesta** – Alte* heraus

(Krahe 1964, 65).” Tot zover het citaat.

Hierna wordt ook gesproken over “aus der Reihe **Ala**”.

Het voorgaande is slechts het topje van een ijsberg!

Al deze namen komen veelvuldig voor in mijn onderzoeken, ook in mijn eerste onderzoeken (niet op mijn website), toen ik nog nooit gehoord had van ene **Krahe**. Het wemelt ervan in de zeer gedetailleerde atlas! Zie mijn vele getekende kaartjes. Wat zou ik heel veel kunnen schrijven over de voorgaande geciteerde riviernamen!

Zie mijn onderzoeken op mijn website!

Naamkundigen **weten niet** dat uit die vele Oud-

Europese rivier- en plaatsnamen ook de **L** is weggevallen;

dat die vele namen ook een **klankomwisseling** hebben ondergaan!

Men weet ook niet dat alle *stromen* vroeger werden **beschouwd** als

Ale, Alle, Olle, Ole en Elle, Ele, Yle, Ille.

Alteuropa, Iller, Alster, Elster und Aléti is de titel van een verhandeling van 16 bladzijden, geschreven door **Jürgen Udolph**, waarin de volgende namen worden genoemd, waarover hij gaat schrijven:

**“Ahle, Ola, Alme, Alle, Alna, Alm,
Alme, Olna, Alona, Aller, Iller, Als,
Alsa, Aland, **Alst** (bei Münster).”**

Het hier genoemde **Alst** is de zij-**rivier** van de Werse, door **Krahe** genoemd:

Alst, r. Nfl. der Werse südöstlich **Münster**, 12. Jh. **Alest** <
Alesta.

Prof. dr. Jürgen Udolph schrijft ook:

“Krahe (1959: 11) hatte schon darauf verwiesen, das die **Ulster von
gleicher Struktur wie **Alster** und **Elster** ist.”**

Dat was mij niet bekend van Krahe! Maar ik wist en weet het al vele jaren!

Het is in **koeieletters** zeer uitgebreid **TE ZIEN** in mijn onderzoeken! Zie ook het Register van mijn ‘Getekend Onderzoek’.

De **Ulster** is een zij-rivier van de Weser, via Werra. Zie mijn kaartje!

Aelste, Alste, Olste, Ulste, Oulste, Oelste,

“und im Ablaut damit” **Elste, Eelste, Ylste, Ilste**, is een wijd verbreide oude **riviernaam**, niet alleen “mit st-Bildung”, maar ook met alle andere afleidingen, suffixen. Zie mijn vele getekende kaartjes.

Alle namen komen ook weer voor gevolgd door *apa* of *afa* ‘waterloop, stroom’. Ook hier is veelal de L weer weggefallen, of een klankomwisseling heeft plaats gevonden.

Ik vergeleek **Olst, Ol-ste** aan de IJssel, 947 **Hol-sto**, 1303 **Oel-ste**

(zie Van Berkel en Samplonius), met het Duitse **Ul-ste-re**, de rivier de

Ulster (Nederlands **Oelster**). Zie de vele kaartjes!

Olste-re, Olste-ne werd in de loop der tijd ook tot **Oste-re, Oste-ne, Oster, Osten**.

Ik vond op internet ook nog een verhandeling van **Julian Santano Moreno**, met titel **Toponimia Preromana Italiana**, met daarna de volgende namen:

Ala (Norvegia), **Alma** (Prussia), **Isna** (Belgico),

Alesta (Germania).

De riviernaam **Isna** is wijd verbreid, zó duidelijk de afgesleten overgeleverde vorm van **Ilsna**, de samentrekking van **Ilsa-na**.

Zie mijn getekende kaarjes. **ENZ.** ● Zie mijn onderzoeken!

In mijn document staan de herkomsten van namen van plaatsen in de nabijheid van **Aalst**, die ook naar de **Maas-stroom** zijn genoemd.

Zij hebben indertijd bij gedragen aan mijn gevonden herkomst van Aalst.

Die plaatsnamen worden door naamkundigen anders verklaard. Enkele plaatsnamen zijn zuiver overgeleverd, maar door naamkundigen toch nog verkeerd verklaard, omdat zij die namen niet hebben vergeleken met precies dezelfde namen over de grens, hetzelfde grote oude taalgebied. Andere plaatsnamen hebben een klankomwisseling ondergaan. En uit weer andere plaatsnamen is de L weggevallen. De namen blijken allen in oorsprong **Oud-Europese riviernamen**.

Het bewijs staat in mijn onderzoeken. Heeft **Van Durme** dat gelezen, **bestudeerd**?

Hier volgt een klein overzicht:

Naamkundigen verklaren het vele **Ettre**, **Ette-re**, **Ete-re** en **Ette-ne**, **Ete-ne** alsof die namen zuiver zijn overgeleverd. Het zijn in oorsprong riviernamen, de afgesloten vormen van **Eltre**, **Elte-re**, **Eelte-re** en **Elte-ne**, **Eelte-ne**, met grondvormen **Aelte-re** en **Aelte-ne**, ontstaan uit **Ale-te** “und im Ablaut damit” **Elle-te**, **Ele-te**, eertijds ook geworden tot de klankomwisselingen **Atele** en **Ettele**, **Etele**, **ONBEKEND** in naamkundige kringen.

Elte, eerder **Elle-te** is een wijd verbreide **riviernaam**, met grondvorm **Ale-te**, de afleiding “mit *t*-Bildung”. **Zie ook Krahe!**

Het bewijs is veelvuldig in mijn onderzoeken te vinden. Het is ook **TE ZIEN** op mijn getekende kaartjes uit de gedetailleerde atlas:

Zo ligt **Etter**-winden aan de **Elte**, ¹⁰¹⁴ **Alinde**,

alteuropaïsch, zie **Krahe**, een Weser-stroom via **Werra** bij Eisenach (zie **Krahe**, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 37). Zie mijn getekend kaartje uit de zeer gedetailleerde atlas! Krahe noemt niet de nederzetting Etter-winden. Naamkundigen bestuderen niet de zeer gedetailleerde atlas. Ik heb dat wel gedaan.

Zelfs aan een rivier Elte werd een nederzetting Elter- tot Etter-!

Etten-bach en **Etters-bach** zijn zijstromen van

de **Elz**, “mit germanischer Lautverschiebung **Elte**”

(zie **Krahe**, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 37). De Elz is een zijstroom van de Rijn bij Straatsburg. Zie mijn getekend kaartje uit de zéér gedetailleerde atlas.

Er is nog zó veel meer!

Eethen, ook gespeld als **Eten**, gelegen op een oude Maas-stroomrug nabij **Aalst**, eerder ook **Ette-ne**, in 850 **Ati-na** (zie *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*), was eertijds **Aelti-na** “und im Ablaut damit” **Elte-ne, Eelthe-ne**, de afleiding “mit **t**-Bildung”, i.p.v. “mit **st**-Bildung” bij het **zéér nabije** **Aalst**, voorheen (zie G. Köbler) **Ale-ste** en **El-ste, Ele-ste**, op hetzelfde neerkomend als Ali-ti en El-te, Ele-the. Alleen de afleiding is anders.

Ael-ti-na en **El-te-ne, Eel-te-ne** werden in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende **Ati-na** en **Ette-ne, Ete-ne**, en als zodanig, dus **VERMINKT** in de middeleeuwse bronnen opgetekend, en door naamkundigen verklaard alsof ze zuiver zijn overgeleverd, de **PRAKTIJK** van de wetenschap der plaatsnaamkunde. Zie **alle** plaatsnamenboeken.

Eethen zou eigenlijk **Eelthen, Elten** of **Aelten** moeten heten, **naar de herkomst!**

Wáárom is het oordeel van **Van Durme** negatief?!

Eethen wordt verklaard als: “De betekenis is onzeker. Mogelijk een met het suffix **-n** gevormde oude waternaam. In de stroomruggrond waarop het oude dorp lag zijn aardewerkscherven uit de Merovingische en Karolingische tijd gevonden” (zie Gerald van Berkel en Kees Samplonius, de auteurs van voornoemd plaatsnamenboek).

Eethen is één van de vele plaatsnamen, waaruit de L is weggefallen. Naamkundigen hebben sinds **1993** op nog niet één door mij gevonden herkomst gereageerd!

Prof. Blok heeft voor **Eten, 850 Atina**, géén verklaring. Ik heb van vele plaatsnamen in zijn boek *Lexicon van nederlandse toponiemen tot 1200* de herkomst gevonden! Naamkundigen **beseffen niet** dat zeer vele plaatsnamen **VERMINKT** zijn overgeleverd in de vroeg-middeleeuwse bronnen.

Het zou echt een wonder zijn als enig naamkundige mij zou berichten: Inderdaad, **Eethen** was in oorsprong **Eel-the-ne**, **El-te-ne**, met grondvorm **Ael-ti-na**, met ultieme herkomst Ala-ta (of Ali-ti) “und im Ablaut damit” Ella-ta (of Elli-ti), Ela-ta (of Eli-ti).

Hatalle en **Hedilla**, de vroeg-middeleeuwse namen van **Hedel** (**Hedele**), aan de Maas-stroom nabij Aalst, zijn de klankomwisselingen van **Hala-te** en **Heli-da**, op hetzelfde neerkomend als **Ala-te** en **Eli-da**, **Eli-ta**, dus **Ale-te** en **Ele-te**, ook de herkomst van **Eethen**, daar **Ael-ti-na** en **Eel-te-ne**, ontstaan uit **Ali-ti** en **Ele-te**.

De lezer moet zelf maar de beschrijving bekijken, “zou ontstaan kunnen zijn” enz., in voornoemd plaatsnamenboek van Van Berkel en Samplonius. **Prof. Blok** heeft in elk geval géén verklaring voor **Hedel**, voorheen **Hatalle** en **Hedilla**. Hij zal mijn gevonden herkomst niet hebben gezien. Mijn twee eerste werkstukken (niet op mijn website) zullen, na wat arrogante blikken daarin, direct in zijn prullenbak zijn beland.

Naamkundigen proberen alle namen te verklaren, alsof ze zuiver zijn overgeleverd in de middeleeuwse bronnen, de PRAKTIJK van de wetenschap der naamkunde. Zie alle plaatsnamenboeken!

Hedel zou nu eigenlijk **Helede** moeten heten, of **Heelde**, naar de herkomst, zoals **Heelden** bij Düsseldorf, 11^e eeuw **Hethlin** (zie Gysseling), samentrekking van **Hethelin**, de klankomwisseling van **Hele-thin**. Zie kaartje! Enz.!

Vele vergelijkingen tonen het voorgaande aan. **Deze klankomwisselingen komen overal voor over de grens, hetzelfde grote oude taalgebied.**

Hoe is het toch mogelijk dat **dr. Luc Van Durme** hier **negatief** op heeft gereageerd!

Heeft hij een betere herkomst voor **Hatalle** en **Hedilla**?

Mijn gevonden herkomst is gewoon waar! Mijn gehele onderzoek toont het aan! **Zie mijn laatste werkstukken op mijn website!**

Andel aan de Maas-stroom bij **Aalst** was ca. 850 **Analo**, volgens prof. Blok *ana* ‘op hoger gelegen’ *lo* ‘bos’, **volkomen in strijd** met de latere oude namen **Ale** (Ael) en **Alle**, Oud-Europese riviernamen. In zijn *Lexicon van nederlandse toponiemen tot 1200* staat alleen Analo, de oudste naam. De andere oude namen zijn van na 1200, te zien bij Van Berkel en Samplonius (bij Op-Andel en Neer-Andel), maar ook daar verklaard zoals door prof. Blok. **Sinds wanneer betekenen Ale en Alle ‘op hoger gelegen bos’?!**

Analo is zó duidelijk de klankomwisseling van **Ala-no**. Zie de vergelijking in mijn document! Zie **Alano** in *Unsere ältesten Flussnamen* van Krahe, d.i. **Ale-ne**, de afleiding “mit *n*-Suffix”, i.p.v. “mit *st*-Bildung” bij het zeer nabije **Aalst**, **Ale-ste**, aan dezelfde stroom!

Andel was in 1212 ook **Anle** (zie Gysseling), de klankomwisseling van **Alne**, een wijd verbreide Oud-Europese riviernaam, eerder **Alna**.

Vergelijk **Elnes** aan de Aa in Pas-de-Calais, vóór 1226 **Enla**, **Enele**, **Henli-aco**, **Elne** en **Helne** (zie Gysseling). Een ieder kan hier zien dat Enla, Enele en Henli de klankomwisselingen zijn van **Elna**, **Elene** en **Helni**. Deze klankomwisselingen komen vaak voor, o.a. ook in **Drenthe**. Zie mijn laatste twee werkstukken.

Andele, wijd verbreid, ook de aanduiding van meerdere rivieren, is de klankomwisseling van **Alne-de**.

Deze **evolutie**, op vele plaatsen in Europa te zien, is **ONBEKEND** in naamkundige kringen. In feite is alles in mijn onderzoeken onbekend in naamkundige kringen.

Evolutie:

Alna-don > Andalon

Alna-da > Andala

Alni-di > Andili

Anla-don in Groningen, oude naam van **Den Andel**, was eertijds **Alna-don** (Alne-den). De andere oude namen van Den Andel worden door **prof. Blok** verkeerd gelezen. Zie mijn laatste werkstukken. Er is nog zó veel meer! Alle namen worden verklaard, alsof ze zuiver zijn overgeleverd!

Kan dr. Luc Van Durme dit alles ondergraven?

Wáárom is zijn oordeel negatief?!

Alna is **wijd verbreid, alteuropaïsch**. Zie **prof. Krahe** en **prof. Nicolaisen**. Zie mijn onderzoeken, waarin nog veel meer. Zie ook naamkundig werk op internet, bij **Alteuropaïsche Gewässernamen**.

Andel, eerder **Andele**, zou nu eigenlijk **Alnede** of **Alned** moeten heten, **naar de herkomst**. Over dit alles zou nog veel te melden zijn. Zie vooral mijn laatste onderzoeken.

Andele komt in de bronnen ook voor als **Aandele**, de klankomwisseling van **Aelne-de**. **Andel** zou dus daarom nu ook **Aelned** kunnen heten, **naar de herkomst**, de afleiding van **Ael-ne**, eerder **Ale-ne**, nòg eerder **Ala-no > Analo**, oudste naam van **Andel**, VERMINKT overgeleverd in de vroeg-middeleeuwse bronnen.

De ultieme herkomst van **Andel** is

Ala-no, Alna, Alna-da,
een Oud-Europese riviernaam, hier de Afgedamde

Maas, de vroegere loop van de **Alm**, eerder **Alma**, **alteuropaïsch**, de afleiding “mit *m*-Suffix”, zie **Krahe**. Zie ook naamkundig werk over de grens, te zien op internet. Naamkundigen weten van **Alma**. Maar zij weten niet waar **Ala-ma** en **Alla-ma** zijn gebleven. Zij vragen zich dat trouwens niet eens af. (Zie hierna.) De **Alm** was aan het begin van onze jaartelling nog een grote zijrivier van de Maas.

Is dat alles niet waar, omdat **prof. Rentenaar** heeft gesproken?

“Es kommt mir wie etwas Gelehrtes vor, das ich zwar nicht verstehe, das man aber auch nicht verstehen muss (Kafka)”.

Hij heeft mijn werk niet eens gelézen! Ik heb hem in 2007 gevraagd op zijn reactie terug te komen. Hij schreef mij: “Eén van de voordelen van het gepensioneerd bestaan is volgens mij dat men zich niet meer hoeft te mengen in discussies die zijn verbonden met iemands vroegere werkkring. Ik zou dat graag zo willen laten.” Hij heeft er zich met een Jantje van Leiden vanaf gemaakt! Er is nooit sprake geweest van een discussie! (Spamer buiten beschouwing gelaten).

Naamkundigen vragen zich niet af:

Waar is **Ala-ma, Alla-ma** (**Ale-me, Alle-me**)
gebleven, de afleiding “mit *m*-Suffix”? De naamkunde kent alleen maar **Alma**.

Er is immers óók **Ala-na, Alla-na** (**Ale-ne, Alle-ne**),
de afleiding “mit *n*-Suffix”, geworden tot **Alen, Allen**, *alteuropäisch*.
Ale-ne werd bij **Ael-ne** in de loop der eeuwen altijd tot **Ane**, *wijd verbreid*!
Alle-ne is als **Alne** zuiver overgeleverd, maar óók geworden tot **Anne**, bijna
altijd als nog een tweede element volgde, dus **Alne-** > **Anne-**, **An-**.

Zie b.v **An-crom**, voorheen **Aln-** en **Alne-crom**, aan de rivier **Ale Water**,
voorheen **Alne** (zie *prof. Nicolaisen*)! Er is nog zó veel meer! (Zie b.v de her-
komst van **Ancre**, een **Dender-stroom**, op de laatste blz. van dit schrijven.)

Er is immers óók **Ala-ra, Alla-ra** (**Ale-re, Alle-re**),
de afleiding “mit *r*-Bildung”, geworden tot **Aler, Aller**, *alteuropäisch*.
Ale-re werd bij **Ael-re** altijd tot **Are**, òf tot **Aerle**, *wijd verbreid*.
Alle-re is als **Alre** zuiver overgeleverd, maar meestal > **Arle, Arl**.
Krahe ziet niet dat de rivier de **Arl**, in 930 **Arla**, een zijstroom van de
Salzach ten zuiden van Salzburg, de klankomwisseling is van **Alra**!

Al het voorgaande is **GEWOON TE ZIEN** in de bronnen, in het *Geschicht-liches Ortslexikon Deutschlands* van Köbler! **Zie mijn laatste werkstukken**.
Alle naamkundigen verklaren alle namen alsof ze zuiver zijn overgeleverd, de prak-
tijk van de wetenschap der naamkunde.

Ala-ma werd bij **Ael-ma** in de loop der tijd tot **Ama**.

Alla-ma is als **Al-ma** zuiver overgeleverd als **Alma**.

Ama en **Alma** werden tot **Ame** en **Alme**. **Alme** > **Amme** is een uitzondering.

De herkomst van **Ame-re**, **Amer** is:

A-ma-ra < **Ael-ma-ra** < **Ala-ma**,
het wijd verbreide **Ala**, alteuropaïsch, hier “mit *m*-Suffix”.

De herkomst van **Ame-ne**, **Amen** is:

A-ma-na < **Ael-ma-na** < **Ala-ma**,
het wijd verbreide **Ala**, alteuropaïsch, hier “mit *m*-Suffix”.

Ala-ma en **Alla-ma** werden eertijds óók, op
de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijks-
kundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende, de **klankomwisselingen**

Amala en **Ammala**, waarna **Amla**, en als
vanzelf in uitspraak **Ambla**, en als zodanig, dus **VERMINKT**,
in vroeg-middeleeuwse bronnen opgetekend, waarna,

Amele, **Amel** en **Ammele**, **Ammel** en
Amle, **Amble**, wijd verbreid!

Het voorgaande heb ik met vele vergelijkingen aangetoond. Zie mijn onderzoeken.

Wáárom is het oordeel van **Van Durme** negatief?

Ama-ra-valle, 1196, is de oude naam van de aan de

Selle gelegen plaats **Amer-val** bij Solesmes, Cambrai (Gysseling).

Ael-ma-ra-valle is de herkomst, ontstaan

uit **Ala-ma**, de Oud-Europese riviernaam **Ala** “mit *m*-Suffix”.
De **Selle** is een zijrivier van de **Schelde** (l’Escaut).

Ama aan de Maas bij Luik, in 1143 **Alma-ni**

en in 1091 **Ama-ni** (zie Gysseling), zou NU eigenlijk moeten

worden aangeduid met **Aelma**, naar de herkomst!

Ama-ni uit het jaar 1091 is de afgesleten vorm van **Aelma-ni**, immers corresponderend met de **zuiver** overgeleverde naam uit het jaar 1143 **Alma-ni**.

Ama aan de Maas bij Luik had net zo goed ook **Alma** kunnen heten, of **Almay**.
Ama is namelijk de Waalse naam voor **Amay**, dat dus eigenlijk **Aelmay** zou moeten heten, naar de herkomst.

Ama of **Amay** was in 1171 ook **Aman** (zie Gysseling), elders het vele

Amen, dat eigenlijk **Aelman**, **Aelmen**

zou moeten zijn, corresponderend met **Almen**.

Ames aan de Schelde-stroom de Nave bij Bethune in Pas-de-Calais,

“en flamand **Almen**”, zou eigenlijk ook **Aelmes**
moeten heten, naar de herkomst.

Ames was in 1211 immers óók (zie Gysseling) **Almes**.

Ames- is wijd verbreid in hetzelfde oude taalgebied, zo duidelijk in oorsprong
Aelmes-. Zie mijn laatste onderzoeken!

Een voorbeeld:

“**Ames-dorf**, 11. Jh., bei Bernburg,

Emmales-torp”

(zie het *Ortslexikon* van Gerhard Köbler), toont de klankomwisseling van

Ella-mes-torp.

De ultieme herkomst van **Ames-dorf** is:

Ala-mes-torp “im Ablaut damit” **Ella-mes-torp**.

De twee evoluties:

Ala-mes-torp > **Ael-mes-torp** > **A-mes-dorf**

Ella-mes-torp > **Emmales-torp**, 11e eeuw

Ames-dorf zou dus nu eigenlijk **Aelmes-dorf** moeten heten, naar de herkomst.

Ames, wijd verbreid, was eertijds **Aelmes**,

corresponderend met **Almes**.

Amer, wijd verbreid, was eertijds **Aelmer**,

corresponderend met **Almer**.

In het dal van de Nave liggen de zéér nabije nederzettingen

Ames, Amettes en Amer-val.

De plaatsen zouden eigenlijk **Aelmes, Aelme-tes**

en **Aelmer-val**, moeten heten, naar de herkomst!

(**Amer-val** heet nu **Aumer-val**, in de 13e eeuw **Amer-val**.)

Hier volgen alle oude namen van boven genoemde nederzettingen in het dal van de Nave. Zie **Genea Wiki**. Achter alle namen geef ik de oorsprong.

Ames, Vlaams Almen:

1178 **Aumes** < **Aulmes**

1201 **Almes**, zuiver overgeleverd

1244 **Haumies** < **Haulmies, Haelmes**

1298 **Hames** < **Haelmes**

1400 **Amles** < **Ammeles** < **Alle-mes**

1710 **Amez-les-Amettes** < **Aelmez-les-Aelme-tes**

1762 **Halmes**, zuiver overgeleverd

1801 **Amel** < **Amele** < **Ale-me**

Amle in **Amles** werd elders in uitspraak tot **Amble**, wijd verbreid!

Amettes:

1164 **Amet** < **Aelmet**

1179 **Aume-tes** < **Aulme-tes**

14^e eeuw **Ammoetez** < **Almoe-tes, Alme-tes**

1762 **Hamelettes** < **Hale-me-tes**

Aumer-val:

13^e eeuw **Amer-val** < **Aelmer-val**

1422 **Aume-re-val** < **Aulme-re-val**

1444 **Amier-val** < **Aelmier-val**

1516 **Ammer-val** < **Almer-val**, in het dal

van de Nave, waaraan **Ames**, 1201 **Almes**

Ame-re, Amme-re is in de bronnen ook **Emme-re, Eme-re**,
en in mindere mate ook **Eime-re, Imme-re**, de afgesloten vormen van

Aelme-re, Alme-re “und im Ablaut damit” **Elme-re, Eelme-re, Eilme-re, Ilme-re**, ontstaan uit

Ale-me, Alle-me “und im Ablaut damit” **Elle-me, Ele-me, Yle-me, Ille-me**, eerder

Ala-ma, Alla-ma en **Ella-ma, Ela-ma, Yla-ma, Ila-ma**. Ames-dorf, 11. Jh. **Emmales-torp** < **Ella-mes**!

Ale-me, Alle-me “im Ablaut damit” **Elle-me, Ele-me, Eile-me, Ille-me** werden in de loop der tijd ook tot de klankomwisselingen

Amele, Ammele en **Emmele, Emele, Eimele, Immele**.

Mijn gehele onderzoek toont het aan.

Al het voorgaande blijkt uit nog vele vergelijkingen.
Die vergelijkingen zijn te zien in mijn **twee laatste werkstukken** op mijn website.

Amer, Ame-re < Aelme-re < Ale-me

Vergelijk:

“Almer-ing bei Mühldorf, 11. Jh.,

Ala-mar-ingin (zie *Ortslexikon*).

Ala-mar is **Ale-mer**, dat bij **Ael-me-re** tot **A-me-re**,
Amer werd, **wijd verbreid**.

Al-mer-ing komt op hetzelfde neer als **Ael-mer-ing**,
eerder **Ale-mer-ing**, nog eerder **Ala-mar-ingin**.

Ame-re, Hame-re en **Eme-re, Heme-re** zijn de afgesloten vormen
van **Aelme-re, Haelme-re** en **Eelme-re, Heelme-re**, eer-
tijds ontstaan uit

Ale-me, Hale-me en **Ele-me, Hele-me**.

Zie **Amers-oye, Amel-roy, Ammel-royen** (nu **Ammerzoden**), **Hamer-te**,
Hemer-te, enz. (nu **Neder-Hemert**), enz., in mijn document over **Aalst**.

Over dit alles is nog veel te melden. Zie daarvoor mijn werkstuk op mijn website
“VERMINKT overgeleverd in de middeleeuwse bronnen!”

Ik schreef eerder, op p. 73: **Prof. Krahe ziet niet** dat de **rivier** de

Arl, 930 **Arla**, een zijstroom van de Salzach ten zuiden van Salzburg (zie *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 47 en 69), de **klankom-**

wisseling is van **Alra**. Zie de vele vergelijkingen in

mijn onderzoeken, vooral de twee laatste, **waaruit dat BLIJKT!**
Zie ook:

“The River **Alre**, also occasionally **Arle**,
is a river in the English county of Hamshire” (met plaats **Alres-ford**) (zie internet).

Krahe ziet ook niet dat de **Ahne**, zijrivier van de Fulda, in 1154

Ana (zie ook p. 47), de afgesleten vorm is van

Ael-na < **Ala-na**.

Ala, **Ale** werd later overal tot **Ael**, o.a. te zien in **Ale**-ste > Alest > **Ael**st.

Hij ziet ook niet dat **Ana-ra**, 959, nu de rivier de **Anner**,

zijstroom van de Lahn (zie p. 47), in oorsprong **Aelna-ra** was.

De **Anner** zou eigenlijk **Alner** moeten heten, naar de herkomst:

Alna-ra,... Alne-re > Anne-re, **Anner**

Ik zou nog **vele** voorbeelden kunnen geven! Uit **vele** namen van rivieren is de **L** weggevallen, of een **klankomwisseling** heeft plaats gevonden, **ONBEKEND** in naamkundige kring! Zie mijn onderzoeken, waarin ik alles heb aangetoond.

Naamkundigen, óók **prof. Krahe**, verklaren alle namen, alsof ze **zuiver** zijn overgeleverd in de vroeg-middeleeuwse bronnen, de **PRAKTIJK** van de **wetenschap der naamkunde!** (Ik kan het ook niet helpen dat ik dat ontdekt heb!)

“Tussen het ontstaan van een naam en zijn eerste bewaarde attestatie, liggen eeuwen, soms veel eeuwen van onbekende evolutie.” **Dr. M. Gysseling, 1960.**

“Plaatsnamen zijn meer aan wijziging blootgesteld dan de gewone woorden van de taal.” **Dr. J. de Vries, 1962.**

Wáárom zijn naamkundigen **niet geïnteresseerd** in mijn ontdekte herkomsten van vele plaats- en riviernamen, stammend uit

een ver verleden? Ik vraag mij dat al **20** jaar af.

Dirk Van de Perre schreef mij, n.a.v. de negatieve reactie van **Van Durme**:

“Wat **Aalst** en de **Dender** betreft, moet ik je wel nog dit tegenargument geven. De oudste attestaties **voor de rivier die door Aalst loopt** is **Tenra** (9de en 10de eeuw). Ik ken geen enkele bron (in de middeleeuwse bronnen ben ik wel thuis) waarin ‘**ale**’ als naam voor de rivier voorkomt, tenzij Aalst als bewijs wordt aangevoerd, maar hier is het mogelijke verband een loutere veronderstelling.”

Dirk Van de Perre heeft er niets van begrepen. Dat kan ook niet anders. Hij heeft mijn werk immers niet bestudeerd. Ik neem het hem niet kwalijk.

Ik heb in het begin van mijn document het volgende geschreven:

“Ik ben in 1993 als bij toeval in een intensief vergelijkend onderzoek van bepaalde plaatsnamen terecht gekomen. Ik heb die namen, met de oude vermeldingen, intensief vergeleken met precies dezelfde namen over de grens, hetzelfde grote oude taalgebied. Ik heb de lokaliseringen aan stromen opgezocht, en wat daar in de zeer gedetail-

leerde atlas nog meer te zien is. **Ik heb daarmee een kennis verworven, die naamkundigen niet bezitten.**”

Naamkundigen, óók **dr. Van Durme**, zijn **éénpuntig gericht** op het **VERKLÁREN** van namen. Daar hebben ze voor gestudeerd: **Naam-kunde**.

Zij beginnen evenwel **te snel** met verklaren. Zij **verzuimen** de oude namen **GRONDIG** met elkaar te vergelijken. De oude vormen worden pas echt doorzichtig bij onderlinge intensieve vergelijking.

Van de Perre schreef mij: “Ik ontving inmiddels een oordeel over je tekst van **dr. Van Durme**. Dat is negatief. Ik hecht in deze materie meer belang aan zijn oordeel dan aan het mijne, **omdat hij in deze materie een grote deskundigheid bezit**, terwijl ik in deze materie een leek ben.”

Dr. Van Durme bezit in het **verkláren** van plaatsnamen een grote deskundigheid. Maar in de materie van een intensieve vergelijkende methode in hetzelfde grote oude taalgebied bezit hij géén deskundigheid, bezit hij géén kennis.

Hij heeft mijn werk immers NIET bestudeerd!

Het voorgaande kan ik alleen maar aantonen met zeer vele voorbeelden. Hier volgt één van die vele te geven voorbeelden:

Bij **Lille (Rijsel)** ligt de nederzetting **Ennelin** (de Vlaamse naam).

De oude vermeldingen zijn **Anolin** (de oudste) en **Annelin** (zie Gysseling en internet, Wikipedia **Annœullin**, de Franse naam van Ennelin).

Weet **Van Durme** de herkomst, de betekenis?

Anolin is de klankomwisseling van **Alo-nin**, d.i. **Ale-nen**. Is dit de uitkomst van naamkunde, van geleerdheid op taalkundig gebied? Het is de uitkomst van fascinerend intensief **vergelijkend** onderzoek!

De herkomst van deze plaats is **Ale-nin**, **Alle-nin**
“und im Ablaut dazu stehend” **Elle-nin**, **alteuropaïsch!**

Annœullin zou eigenlijk **Allou-nin**, **Alle-nin** of **Elle-nin** moeten heten, naar de herkomst. Het is maar één van de vele **ontdekte herkomsten**.

Alle en Ale zijn in het Frans vaak Allou, Alleu en Alou, Aleu (zie de bronnen).

Aneulyin en **Anulin** zijn ook nog oude namen van Annœullin (zie internet), de klankomwisselingen van **Aleu-nin** en **Alu-nin**.

Annœullin is genoemd naar de **stroom**, waaraan het is ontstaan, hier een **Schelde-stroom**, via **Leie** en **Deule**. Annœullin, Vlaams Ennelin, ligt **pal náást** de nederzetting **Allennes**, 1212 **Alesnes** (zie Gysseling), óók afgeleid

van **Alle-ne** en **Ale-ne**, **alteuropaïsch!**

Uit nog veel meer vergelijkingen **BLIJKT** dat **Alo-nin** de werkelijke herkomst is! Zie ook in mijn document: **Alo-na > Anola**

Naamkundigen zijn zéér geïnteresseerd in onze oudste namen!
Vanzelfsprekend! Die willen ze verklaren.

Gerald van Berkel en **Kees Samplonius** schrijven in de inleiding van het boek *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*, p. 7:

“Bij de verklaring van namen spelen de oude vormen een belangrijke rol. Dit hangt daarmee samen dat plaatsnamen in de loop der tijd sterk van vorm veranderd kunnen zijn. Wil men een plaatsnaam correct verklaren, dan is het in de eerste plaats noodzakelijk dat men over oudere vormen beschikt. Zonder oude vormen is het geven van een verklaring **veelal een hachelijke zaak.**”

Ik heb vele oudere vormen ontdekt. Zij staan in de middeleeuwse bronnen....., maar zijn daarin opgetekend toen de namen al door *vlugge* en *vluchtige* uitspraak van vorm waren veranderd, uitkomst van intensief vergelijkend onderzoek.

De L was weggefallen, of een klankomwisseling had plaatsgevonden.
De namen stammen uit een ver verleden!

Alo-nin werd in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende **Anolin**, en als zodanig, dus **VERMINKT**, in de middeleeuwse bronnen opgetekend.

Alo-nin, Alle-nin en Elle-nin zijn de **oorspronkelijke** namen van **Annœullin**, Vlaams **Ennelin**, **al staan ze zo niet in de bronnen.**

Zonder die **oorspronkelijke** vormen is het geven van een verklaring **een hachelijke zaak.**

Wanneer gaan naamkundigen mijn onderzoeken bestuderen? Dit is maar één van de vele te geven voorbeelden!

Alo-sta (Aalst) en **Alo**-nin

(**Annœullin**, Vlaams **Ennelin**) hebben dezelfde herkomst. Alleen de afleiding is verschillend, “mit **st**-Bildung” en “mit **n**-Suffix”, hier de **Dender-stroom** en de **Deule-stroom**.

Nogmaals: **Dirk Van de Perre** schreef mij:

“Hoewel ik van oordeel ben dat tegenspraak in de wetenschap heilzaam is en ik daarom aan afwijkende stellingen graag ook ruimte wil geven, ligt de aard van uw bewijsvoering zover **buiten de paden van de toponymie, zoals u zelf in uw email schrijft**, dat een eventuele discussie slechts een dovemansgesprek kan zijn, waartoe ons tijdschrift niet dient. Slotconclusie: eventuele publicatie in het historisch tijdschrift ‘Het Land van Aalst’ wordt niet voorzien.”

Heb ik dat in mijn email geschreven?! Ik heb geschreven dat mijn gevonden herkomsten van plaats- en riviernamen het resultaat zijn van een intensieve vergelijkende methode, niet van taalkunde of naamkunde. Een vergelijkende methode valt binnen de paden van de toponymie!

“Toponymie is een tak van taalkunde die plaatsnamen (toponiemen) probeert op te sporen en te verklaren. **Men gaat daarbij uit van de oudste versie van de plaatsnaam** omdat die het meest doorzichtig is.”

“Attel, 9. Jh., bei Wasserberg, Atila, Hatila” (zie het *Ortslexikon*), is genoemd naar de **rivier de Attel**, waaraan het is gelegen, een zijstroom van de Donau-stroom de Inn.

Voor naamkundigen is **Atila, Hatila de oudste versie**, immers **uit de 9^e eeuw!** Voor naamkundigen is dat de meest doorzichtige vorm. Naamkundigen proberen die versie te verklaren. (Ik vermoed dat zij geen verklaring hebben.)

Voor mij is dat echter **NIET de oudste versie!**

De oudste versie, de **oorspronkelijke versie**, is

Ali-ta, Hali-ta,hier

de Inn-stroom de **Attel**, eerder **Attele**, klankomwisseling

van **Alle-te**, de afleiding “mit *t*-Bildung”, uitkomst van intensief

vergelijkend onderzoek in hetzelfde grote oude taalgebied, géén uitkomst van taalkunde, van naamkunde.

Ligt de aard van mijn ontdekte oorsprong **Ali-ta, Hali-ta** buiten de paden van de toponymie? **Die ligt er juist binnen!**
En dat is ook het geval met alle gevonden herkomsten van plaatsen aan de Maas, nabij Aalst, te zien in mijn document **De herkomst van de naam Aalst**.

Dezelfde herkomst heeft **Hatalle**, 815, oudste naam van **Hedel(e)**

(< **Hele-de**), de klankomwisseling van **Hala-te**, hier de Maas-
stroom bij 's-Hertogenbosch, nabij **Aalst**, aan dezelfde stroom. Zie mijn document **De herkomst van de naam Aalst**.

Hedel was in de 9^e eeuw ook **Hedilla**, klankomwisseling van **Heli-da**.
De riviernaam **Ale-te, Hale-te** of **Ale-de, Hale-de** “und im Ablaut damit”
Ele-te, Hele-te of **Ele-de, Hele-de** is **wijd verbreid**.

“Aettle, 8. Jh., am Inn oberhalb Wasserbergs, Attula”

(zie *Ortslexikon*), is de samentrekking van **Aetele**, de klankomwisseling

van **Ale-te**, **alteuropaïsch!**

Attula is de metathesis van **Allu-ta**.

Ale-te, Hale-te komt op hetzelfde neer als

Ale-ste, Hale-ste. Alleen de afleiding is

verschillend, “mit **t**-Bildung” en “mit **St**-Bildung”.

Ali-ti werd bij **Ael-ti-na** in de loop der tijd tot **A-ti-na**,
850, oudste naam van **Eethen**, eerder **Ethe-ne** en **Ette-ne**
(zie de bronnen), afgesleten vormen van **Eelthe-ne** en **Elte-ne**,
met grondvorm **Aelte-ne**, op een stroomruggrond van de Maas, nabij

Aalst eerder **Aelste** (ne).

Deze uitkomst van vergelijkend onderzoek ligt **binnen de paden**
van de toponymie! Zie mijn document.

“**Alesta** is a town in Skåne län, Sweden,
province Sjöbo Kommun (ten oosten van **Malmö**, zo op de kaart te zien, aan
een rivier). A nearest place is **Eles-torp** (2.8 km).

Op een andere kaart ligt **Alesta** pal naast **Ale-stads-vägen**
en **Eles-torps-vägen**. Bij Malmö ligt **Alm-vik**.

Ales-lov ligt ook in Zweden, zo ook **Alands-dal**, en **Aled**, in De
Halland-regio. Enz.! Er zal zeker nog veel meer te vinden zijn in Scandinavië!

Ca. 250 km ten noord-oosten van **Alesta** ligt **Kalmar**, alwaar de **rivier** de
Alster stroomt, op oude kaart **Alsterä**, eerder besproken, genoemd
door **Förstemann**: “Eine **Alster** auch bei Kalmar in Schweden.” **Alstern**
is de naam van een meer in de rivier de Alster.

Aan deze **rivier** de **Alster** liggen de nederzettingen **Alster**, **Alstermo**,
Alsterbro, **Ålem** en **Allgunnen**. **Alm-vik** is ook hier niet ver weg.

Mijn onderzoek toont aan dat alle *stromen* vroeger werden beschouwd als **Ale, Alle** (en Elle, Ele, Yle, Ille). Ik heb dat in mijn document beschreven. Mijn onderzoeken tonen het aan.

In een volgend werkstuk, **De herkomst van de naam Aalst, deel 2**, zal ik aantonen dat de **rivier de Dender** vroeger werd beschouwd als **Ale, Alle**.

Een zijstroom van de **Dender** heette vroeger **Alne-cre**,

een afleiding van het wijd verbreide **Alne**, eerder **Alna**,

alteuropaisch, de **samentrekking** van

Alle-ne. De **geïnteresseerde lezer** van dit werkstuk, bekend met de namen van de zijstromen van de **Dender**, zal beseffen welke rivier ik hier op het oog heb!

Inderdaad, de **rivier de Ancre!**

L'Ancre est un ruisseau de **Belgique** coulant en province de Hainaut, affluent de la **Dendre**, donc sous-affluent de **l'Escaut**.

De evolutie, **ONBEKEND** in naamkundige kringen (ik kan het ook niet helpen!)

is: **Alne-cre > Anne-cre > An-cre**

Het bewijs staat in mijn onderzoek. Het is niet de uitkomst van naam-*kunde*, van taal-*kunde*, van geleerdheid, van wetenschap,

maar wel wáár! Het is de uitkomst van **spuurwerk** in de gedetailleerde atlas, wat er **TE ZIEN** is aan **rivieren Ancre**.

Zie mijn '**dovemansgesprek**' in mijn volgende werkstuk.

Ik zal dan ook **de herkomst van de naam de Dender** geven.

Bas Kloens, Dordrecht, 25 september 2014